

MATINÉERNAS KUNG

Film 1 i "Kasper-trilogin"

Scenario : Jan Harry Arrendal

* * *

Till Läsaren av denna Berättelse !

Den äventyrlige skippar :
Den gröna Presentationen av Personer & Platser och
Introduktionen till de två följande Filmerna :
"Grillade Grodor" & "Blunda och fall Bakåt !" ;
scrollar neråt och dyker rakt
in i Manuset till "Matinéernas Kung" .
Trilogin material med personer och intriger
räcker även till en Tv-serie ...

Meddela gärna Dina funderingar , frågor eller förslag till :
arrendal@telia.com eller ring 0766 33 43 27

* * *

Presentation av Personer & Platser

Film1 : MATINÉERNAS KUNG

KASPER TAHL - Tidig tecknare , senare Animatör . Bor i
Österhamn ; är 13 år , 1955 . Detta är hans berättelse .

VIOLA TAHL - Den 15-åriga modern , enligt
skvallret : "Nattviolen" . Blomsterbiträde i Gullvivan senare i
Orkidé Hovblomsterhandel . Aspirerande Sångartist . 28 .

SIMON TAHL - Trädgårdsmästare på Ekhamra Slotts Orangeri .
"Tattarn" i folkmun . 45 . Invandrad från Belgien .

KONRAD OLSHAMMAR - Född Olsson . Fängelsekund & Dragspelare . Kaspers pappa (?) . 31 .

EMANUEL OMBERG - Direktör och f.d. Gulaschbaron. Ägare av blomsterkiosken "Gullvivan" . Livsnjutare . Kaspers far (?) . 66 .

ELSA JONSDOTTER - Förestår Caféet , Omberg och dennes Alphydde-ruckel . Maffigt fruntimmer som sitter på hemligheter . 73 .

"DIE GRETA" KASUPSKI -"Hälardrottningen" på Baltic bar & Hotell i hamnen . Garbo-wannabe . Okänd ålder .

ELINA KASUPSKI -. Dotter till ovanstående . Kaspers polare. Allt-i-allo-slavinna "Lushotellet" och "Syltan" . 18

TOMMY KARLKVIST - Jobbar på ilgodset . Biomaskinist och Filmfantast . Vän till Kasper och mer än så till Elina . 22 .

SONYA CHARLOTTA AF AXELLE - Grandios uppkomling och Slottsfru . Äger Fastigheten Miljonpalatset inne i staden . Intrigant Kacklare & Kucklare . 55 .

RUTGER AF AXELLE - Hennes man . Ryttnästarn på Ekhamra . Kulturell festfixare och biblioteksensling . Juste själ . 68 .

ALEXANDER AF AXELLE - Deras son och Arvtagare . Förestår Hovblomsterhandel . Kaspers pappa (?) . Mammans gosse . 35 .

NOTARIE SKOGREN - Alltid hungrig Lagvrängare .

HELMUT GRIMMWALD - Innehavare av Biografiska Teatern . Judisk flykting . Tysk imitator till 1938 . 82 .

GREGGER GRÖNLUND - Murvel i populära skandaltidningen Österhamns-bulletinen . 43 .

FOTOGRAF SVENSSON - "Halvan" till Grönlunds "Helan" . Tidigare i Naturist-branschen . 58 .

MEDLEMMAR I "FLORAS VÄNNER" - Uppsnofsade vid den beramade festen i Konsertsalongen .

NIELS AMBER - Dansk rymling som blir Niels vän på Segelskutan HOPPET . Fadern Jacob , redaktör på Köpenhamns tidning .

KAPTEN SEGERSTRÅLE & STYRMAN KARLSSON - För befälet på uppfostringsskutan "Hoppet" .

RAINER OCH ERICA : Grimmwalds vänner utanför Hamburg som hjälper Kasper och Niels på flykt . Tragiskt förflutet , han uppfödare av schäfrar för Konzentrationsläger . Hon fånge .

Ytterligare aktörer som dyker upp : Fängelsepastorerna Helgemark och Lammhage , Tågsservitör Filip , Furir Svenne med Bassar , Hovmästare Condé samt diverse Rucklare och Societet .

Film 2 : GRILLADE GRODOR

Skolastisk Skräck & Revolutionsdrama

Kasper enrolleras i stadens läroverk där 1800-talets disciplinära piskor fortfarande viskar och viner i och under den kloster-lika byggnadens tegelvalv . Där pedagogikens tvångströjor hänger på osynliga krokar i vindlande korridorer . Och tunga ekdörrar stänger om örfilar och luggningar . Där katedern är ett tortyrinstrument , skolbänken en skampåle och klassrummet en ensamcell .

Men en upprorsrörelse är på gång i den olagliga skoltidningen "Blaskan" där Kaspers satiriska teckningar och kamraten

Edwards avslöjande texter skapar skräck i läkarkåren och förtjusning hos eleverna .

Och när rikspressen får nys om en Sexskandal börjar ävensom Österhamns skvallertungor att löpa amok . Och plötsligt får staden äran att figurera i den nyfödda televisionen . Året är 1957 .

Nya intriger och kärlekskomplikationer väntar också
Persongalleriet från "Matinéernas Kung"

* * *

EDWARD MONTEREY - Diplomatsen Kaspers "fiende" och
Medkonspiratör på Högre allmänna Läroverket .
Oppositionell A-student . "Svarta Nejlikan" i flygbladet
"Blaskan". 16 .

"KID" MONTEREY - Hans tvillingsyster . Orgelvirtuos och Kaspers
själasörjerska . Och litet till...16 .

JENS "JÖNSEN" JENSEN - Välmenande och vilsen Rektor - 65 .

WALDEMAR "FRÖKEN ACKE" AXELSSON - Omttyckt lärare i
Svenska språket och Litteraturen . Driftkucku . Bl.a. : Anglofil .
50 .

LEKTOR LILJESTJÄLK - Latinlärare vars erotiska eleveskapader
skapar riksrubriker . 55 .

HERRMAN HERRING - Tysklärare med franska boudoirvanor .
Spegel ! Spegel ... 35 .

SKARPSKYTTEN - Gymnastiklärare med militära olater . Nationell
kantarell när det begav sig . 42 .

"KARON & KARO" - Frånskilt par i vaktmästeri & bespisning .
54 & 32

Tillkommer Kollegielärare , diverse elever och annat löst folk ...

FILM 3 : BLUNDA OCH FALL BAKÅT !

Sommaren 1959 förvandlas Ekhamras rundloge till Spektakel-lada med en Varieté som skapar världsrubriker . Åtminstone enligt den ur intet tillreste Mirakelmannen Zandor . Hans hypnos-föreställning byggs ut med lokala förmågor , en ”nögendanserinde” och andra taskspelare , med Hollywood-musical av Niels & Kid som återvänder från de tidigare filmerna .

Grimwald på Biografiska Teatern har fått lämna och lokalen har gjorts om till modehus av Sonya och Alex fru Lizettet . Men tillsammans med Ekhamras Rutger och Alexander gör han comeback ur misären och man bestämmer sig att rusta upp det förfallna Rundlogen .

Kasper reder ut vem som verkligen är hans riktiga pappa då Violas , Elsas och Ombergs avslöjar hemligheter ur det förflutna . Kasper målar och animerar sig förståss vidare i sin karriär ...

Mirakelmannen Zandor skapar sensationer och intriger och ett morddrama leder till förvecklingar ...

* * *

ZANDOR - Mirakelman och Hypnositör . Fullblodsalkis och Förförare av publik och blondiner. 37 .

AGNES LAGUN - Dansk nakendansös och ensemble-moder . 37 .

PRINSESSAN SORAYA - Itu-sågad primadonna med spruckna förhoppningar . Zandors fru med livförsäkring . 47 .

LENA LUFT - Lokal schlagersångerska med uppluckrade förväntningar . 17 .

DOKTOR SWING - Kapellmästare med klassisk utbildning och cirkuserfarenhet . 62 .

IMPERIAL-ORKESTERN - Direkt från Paris och länets omgivningar . Blandad kompott .

ASTROLOG-AKROBATERNA & ARENA-AMATÖRERNA - Från Las Vegas och läroverket .

NÅGRA FRAMTRÄDANDE SPELPLATSER

CENTRALSTATIONEN - En gräddbakelse vid Östra Stambanan innehållande krokan-byggen till caféer och kiosker . Artonhundratals park på ena sidan , Slum på den andra .

ALPHYDDAN - Ombergs förfallna f.d Varietélokal från en Industriutställning . Numer kåkstad och industriområde . Kaspers spännande vilda väst . De förbjudna Hamnkvarteren alldeles inpå .

MILJONÄRSPALATSET - Hovblomsterhandeln Orkidé och Biografiska Teatern . Grimwalds våning och omsider Violas i källarplanet . Låg vid stadens torg omgiven av inte fullt så imposanta byggen .

EKHAMRA SLOTT - Med orangeri och handelsträdgård låg omgivet av kanal och insjö . Ävensom en Rundloge som blir Spektakellada .

BALTIC BAR OCH HOTELL - Bordell med brottslighet i hamnläge .

HÖGRE ALLMÄNNA LÄROVERKET - Sekelskiftesborg i den förnämre stadsdelen .

STADSHOTELLET - tvärs över från miljonärspalatset . Med billig krog och förnäm festvåning ; Konsertsalongen .

FÄNGELSET - Smutsiga takfönster avslöjade en mörk kyrksal med omgivande cellvåningar .

ÖSTERHAMN - Var på femtiotalet en lagom stor stad för anonymitet trots att alla troddes sig känna alla . Den förnäma Centrumkärnan låg kuperat med gator ner mot ån som vidgade sig till en smal hamn , station , industri och arbetarbostäder . Lantidyllen alldeles runt hörnan . Någonstans i mellersta landets ostsida .

Utflykter runt Östersjön , i Tyskland och omsider Los Angeles .

* * *

AKT 1 : "Blommor & Ballader"

I vilken Konrad släpps fri 1955 . Minnet av krigsvintern -42 och mötet med Gulaschbaronen Omberg , får honom att planera en ny kupp . Var lämpligare än på Baltic med Kasupski !

Omberg blåses på ordförande posten i "Floras vänner" i en Axelle-konspiration . En schas-cykel får honom i ån och in i en annan verklighet på mentalanstalten "Sinnesfrid" .

Idyllen förvandlas till ett mindre helvete för Viola och Elsa med nya nivåer i samhället ; ett större helvete för Kasper i en uppfostrande segelseglats som tar honom ut på Östersjön med ett pennalistiskt manskap . Men han möter också vänner i Niels , Rainer och Erica .

* * *

Svart : Huvudberättelsen från 1955 , filmad i färg .

Blått : Tillbakablickar till 1942 . Filmat i svartvitt .

Rött : Dialoger , musik och ljudeffekter .

FÄNGELSET / TÅGET TILL ÖSTERHAMN - Lucia 1955

Upptoning : En tramporgels skavda änglar broderade på dess pedaler . Ett par fängelsekängor in i bild . De börjar trampa ...
orgeln suckar luft ...

Kameran förflyttar sig sakta bakåt och avslöjar den stora fängelsehallen med cellkorridorer i två plan . Ett blekt morgonljus från takfönstren förmår inte skingra mörkret . Inte heller de svaga glödlamporna . Några levande ljus vid ett improviserat altare och en glest barrig gran avslöjar den fångklädde mannen vid orgeln .

Orgeln pustar sig trevande genom psalmen "Guds klara sol går åter upp" . Omsider dränks den i ljudet av skramlande lås , knarrande dörrar och det taktfasta stampandet av arbetskängor . Mumlande kommandon från plitar och enstaka stötar när batonger slås i järnräck .

Pastor Helgemarks kappa sveper förbi samtidigt som skuggorna och skepnaderna av fångarna förflyttar sig ner mot pall-bänkarna . Ur en dörr i fonden kommer ett stapplande luciatåg bestående av någon matmadam som Ljusdrottning och några plitar i stjärngosse-strutar .

Prästen tystar de plötsliga skratten och applåderna . Hans armviftningar åstadkommer en magnifik nysning , följt av ett hostanfall , och i det följande talet upprepade snörvlingar . Skramlet från bänksittningen tystnar med orgeln .

PRÄSTEN : Man kallar er ... KALLAR ER ! ... Samhällets Olycksbarn ! OLYCKSBARN ! En gång var ni ... ni var ... små oskyldiga just barn ... i en ond värld ... en ond värld där djävulen lockade med allsköns frestelser ... frestelser ... FRESTELSER ! Icke alla av er hade en högaktad fader , en älskad moder ... GODA KAMRATER ! Som i den allsmäktige gudens

stora nåds och skönhets änglaljus ... skänkte er de tio budorden .
Det reglemente som också våra fängelsevårdande myndigheter
anammat för att uti era förtappade själar ...

Texten tonas , blandas med Luciasången från orgeln , kvartetten
och den hostande pastorns falska stämma ...

Förtexterna är nu avklarade och i en övertoning har tiden gått .
Och mens vi betraktar de trött uttråkade fysionomierna hos
fångkollektivet , ser kvartetten svansa ut , så tar pastorn åter till
orda efter att ha snutit sig i kaftanen bakom ryggen .

PRÄSTEN : Idag öppnas porten ... porten till friheten ...

FRIHETEN ! för er olycksbroder Konrad Torbjörn Sverker
Olshammar , född Olsson , med personnummer 19250804-3450 ,
fångnummer 314 , som nu sonat sina senaste brott ... och nu
erhåller samhällets förlåtelse ... FÖRLÅTELSE ! Och anträder den
smala vägen till försoning med människan och dess högsta väsen .
Vi ska bedja för honom . Stå upp du befriade !

Nu reser sig Konrad , mannen vid orgeln. Blicken över det ansade
skägget irrar , omsider fastnar ögonen vid takhimlen . Några
duvor lyfter bak den smutsiga lanterninen .

De andra fångarna marscherar taktfast ut . Skrovliga röster
sjunger : "Halta Lottas krog "

Bröder, viljen I gå med oss
Bröder, viljen I gå med oss
Bröder, viljen I gå med oss
uppå halta Lottas krog i Göteborg.

MONTAGE : "Halta lottas Krog " - Tåg : 55 / 42

Tjutet från en lokvissla , slagen från tågskarvar , klirr av porslin
växer sig allt starkare ...

Plötsliga explosioner från tunnelljus ...

Restaurangvagnen är tom förutom Servitören Filip , en luggsliten och svajig överlevare i rullande krogeri , sysselsatt med avdukning . 70-årsåldern .

Konrad sluter kavajen tätare , fibblar med slipsen , sticker en hand i innerfickan , får upp en skamfilad plånbok , skyfflar fram en sedel bland diverse vikta papper ... ett bildband från en fotoautomat faller ut på bordet bland tre urdruckna ölglas . Han försöker rädda det från den utspillda ölen . Märkbart berusad . De fyra bilderna visar två glada ungdomar med glitter runt halsen och delad tomtemössa .

KONRAD : Garcon ! Síl vous plait .

FILIP : Malheuresment Monsieur ! Tyvärr , min Herre .

Konrad tappar fotoremsan och Filip fångar upp den . Ser på den tvekan . Stoppar den i bröstfickan på Konrad , vars blick irrar med det nya tunnelljuset .

Halta Lotta-sången har fortsatt med följande berättelse : Ja , visst vilja vi gå med er - Femton öre kostar supen - Vi som inga pengar hava - varmed skola vi betala - Med kyssar skola vi betala ...

Konrad känner en hand på sin . Filip har satt sig och en konjaksflaska framför honom . Håller upp ...

Konrad börjar småle när ett minne återvänder till honom . I fyrverkeriet från en ny tunnels ljusblixtar förvandlas Konrads skäggiga och sorgesamma fysiologi till en tolv år yngre glatt sjungande militär .

TÅG : 42

Han och fyra Militär-bassar står skrålande på den öppna passagen med grindar mellan två vagnar . Månen ser ner , landskapet passerar och någon snöflinga blandas med röken från ångloket . Grabbarna röker och en plunta går runt laget ... Konrad på dragspel :

Halta Lotta har en syster
Halta Lotta har en syster
Halta Lotta har en syster
uppå halta Lottas krog i Göteborg.

Man hinner med att hon har en syster , som ska ha dessa kyssar ,
att lotta är döder och just när Lotta begravs på norra Körgårn i
Göte ...

Slits dörren upp och korpral August Svenne stormar ut . Liten och
smidig som han är , har han snabbt funnit mitten av den dimmiga
krigszonen .

SVENNE : VAD INNI GLÖDHETA HELVETET !!! (Ökande
snöflingror i bockskägget !)
GIVAKT ! MANÖVER ! FÖR FAAN FÖR FOSTERLANDET !!! SLUTA
MED DEN DÄR JÄVLA
TATTARORGELN ! HÖGER VÄNSTER OM MARSCH ; 73
STANNAR !

Bassarna retirerar . Konrad smugglar spelet i väskan ; Det får en
spark av Svensson , som öppnat en grind - så det nästan far ut på
den ilande banvallen ... Konrad räddar det , nu på knä i snösörjan .
Och äntligen kan Svensson blicka ner på sitt offer .

Konrads ensamma röst i det följande : Hundar pissar uppå graven -
Maskar kräla uppå liket - Staten har nu tagit över - Femti ören
kostar supen ... (har tonats)

Tåget har kommit till ett ryckigt stopp . Innanför glasdörren syns
silhuetter av Svensson som härjar med bassarna . När han åter
öppnar dörren är plattformen tom .
Tåget börjar rulla och när Svensson lyfter blicken kan han se en
uppsträckt Konrad göra honnör till farväl .

Konrad lyfter blicken mot Filips granskande ögon . Bägges smått
simmiga .

FILIP : En fästmö ? (Konrad skakar nekande) Ur det förflutna ?
Men inte glömd ... Lámour , toujours l´lamour .

Konrad rycker på axlarna . De dricker .

EN VINTERVÄG - Julafton 1942

I Dodgens baksäte sitter Emanuel Omberg med en glödande cigarr ,
omgiven av paketerade livsmedel , korvar , någon kalkon , säckar
med grönsaker ...

Taxi-Gunnar , alltmer sammanbiten , stirrar ut mot det ökande
snöovädet .

Vindrutetorkarna gnisslar , motorn hostar på , men Omberg gnolar
förförat något som kan vara "När jag var prins utav Arkadien" .
Spridda versrader hummanden och fnissningar .
Ett plötsligt skri från bromsarna ...

Viktualierna regnar över den på golvet nedglidna Omberg .
Taxi-gunnar har rusat ut och snön viner in i kupén . Omberg
samlar ihop sitt eleganta själv och tumlar ut . Grandiost trots
vädet stegar han mot Gunnar som drar i en avsvimmad
manskropp halvt dold i en snödriva .

Omberg rasar över det utflugna Dragspelet och båda åstadkommer
en klagovisa .

Övertoning till två glödande cigarrer . Konrad och Omberg sitter
trångt improviserat bland varorna . Ljuskäglorna antyder att vi
närmar oss bebodda trakter . Billyktor spelar över ansiktena ;
nu smått roade över situationen .

OMBERG : Under dessa prekära omständigheter synes det vara
lämpligt att titlar kastas .

Emanuel Omberg . Baron . Gulasch sådan vill säga ... Profitör !

KONRAD : Konrad ... Karlsson ... Desertör .

OMBERG : Sålunda två fataliteter i denna grymma värld . Två parenteser . Snart är det över dock för våra glada dagar . Lillefar Stalin kommer rycka rakborstmuschen av korpral Gaphals ! En valrossmustach (Tvinnar sin) går alltid segrande ur striden . Jävla Adolf får akta sina morrhår .! Ach du armer hund , was muss du jetzt leiden...

KONRAD : Ingen kristid här inte ...

OMBERG : Nänä ... fina fisken ... direkt från överklassen till det hungrande folket . Och tvärtom . Och så undertecknad likt en bevingad Hermes mellan populasen och Societeten .

KONRAD : Hur ... hur då ... ransonering och allt ...

OMBERG : Hyschyschysch ... min gode man och broder kålsupare . Hyshhyschhys . "När jag var prins utav Arkadien ..."

Dodgen far bort i ett snömoln ...

STATIONEN - Julafton 1942

Dörren till Dodgen slås upp och han ser ett snöpiskat kvällstorg med den vitskimrande stationsbyggnaden och en dekorerad julgran i fonden .

Hornmusik från en kvartett Frälsningssoldater ackompanjerar följande exteriör .

Omberg i den fullbordade resestassen med pälsmössa och dito krage kliver ur bilen och innan Konrad i följe hunnit säga nåt har han fått en sedel nedstoppad i den vadmalsgrå modell 39-uniformen . Dessutom anmodats att tillsammans med Taxichaffisen ta hand om fem resväskor fullklottrade med allehanda klisterlappar från hotell och turistorter ur bakluckan .

Omberg skyndar före men hinner sticka ner ytterligare en sedel i Frälsis kokande gryta .

Ilgods-Tommy lastar samtidigt ur varorna .

En visk-kommenterande skara av resande och tillskyndade betraktar spektaklet ...

HÖGTALAREN : Snälltåget mot Stockholm avgår från plattform 1 klockan 21.15 . Förstaklassvagnarna går i början av tåget . Vi önskar våra passagerare en god jul .
(Den heta rösten nästan dränkt av oväsandet från den fulla väntsalen .)

Den avvaktande kameran från exteriören blir nu mera rörlig när den försöker följa Omberg med entourage i spåren .
Hans välputsade stövlar far galant mellan de resandes paket , skidor , ungar och en hund som nyfiket försöker följa hans väskor , vilket kan ge en aning om dess innehåll i dessa ransoneringstider .

Vant styr Omberg till ena sidan av den snickar-glada runda kiosken i stationens mitt för att plocka åt sig Dagens Nyheter : "Strider vid Stalingrad" , Aftonbladet : "Nya Framgångar för Hitlers ryska fälttåg " och Österhamns-bulletinen ; "Succé för Kioskkungens Julkrubba".

Konrad hinner igenkänna Omberg på bilden med de vilsna barnen i luvor . När tidningen sänks av den belåtna Kioskkungen , ser Konrad den unga Viola för första gången ;

Leende i en blomster-paulun bakom luckan på kioskens andra sida . Omberg sticker hastigt in huvudet för en kyss , får ett förberett blompaket , gör en gest mot Konrad med ännu en kyss viskande samtidigt :

OMBERG : Din soldat ... från någonstans i Sverige . Passa på när pappa är på rymmen ...

(Till medhjälparna :) MANÖVER ! LEDIGA ! GIVAKT !
RÄTTNING I LEDET ! FRAMÅT MARSCH !

Viola hinner som hastigast skymta Konrad innan sällskapet försvunnit i caféet .

Där försöker Omberg ävensom kyssa förestånderskan Elsa bakom disken , men hon placerar istället ett fett kuvert mellan hans läppar . Han lyckas pressa fram :

OMBERG : Ta hand om grabben . Ensam och sulten på kärlek och julkorv . Främlingslegionär !

De skyndar i trängseln mot plattformen där tåget just saktar in . Omberg hinner ge hunden en spark , klappa ett barn och nypa en blondin i rävcapen ...

MONTAGE : ”Det är en ros utsprungen”

Konrads röksträva röst viskar fram psalmen , ackompanjerad av sitt jazzsliriga dragspel . Sången slutar först inne på Alphyddan , när julförmiddagen avnjutits och överöstas då av Elsas ljudliga snarkningar ...

Men först åter till Stationen för att skildra Konrads och Violas första och försiktiga kärleksmöte ; i blickar , snuddanden , blyga leenden ...

I restaurangen har Elsa bjudit den utsvultna valpen på mackor och pilsner . Några stammisar dröjer kvar i värmen . Konrad hjälper till med att duka av . Elsa är ungflicks-fnittrig ...

Blomsterkiosken stänger ner . Viola och Konrad har till bådass glädje en minimal spelplats för sortering av mossäckar , julgrupper , vastömning , handhavande av buketter inför natten ...

Klockan på stationsfasaden snurrar fram till midnatt . Snön yr alltmer . Vid spårvagnshållplatsen väntar Elsa , Viola och Konrad med en bunt kassar .

Då kyrkklockan börjar sina tolv slag , hörs också en spårvagnsklocka i fjärran ...

ALPHYDDAN - Juldagsmorgon

Inte mycket fanns kvar från den stora Industriutställningen mellan hamnen och bergkullen för några decennier sedan . Restaurangens paviljong skymtade ovan de gamla kåkarna och de nyare småindustri-rucklen . Mellan molnskyarna såg det hela ut som ett modelltågs-landskap . Spårvagnen lämnade sin vändspårs-rondell . Det lyste svagt ur några av veranda-fönstren .

Konrads psalmsång har blivit mer nynnande och improvisationer på dragspelet, ersätts av Elsas manhaftiga snarkningar .

Innanför de dimmiga fönstren som dock antyder en hamnsilhuett med lyftkrans-giraffer har det improviserats en julsupé vid ett alltför långt bord . Elsa sitter snarkande i mitten med en kräftservett vilande på bysten . I varsin ände sitter Konrad fortfarande med "fårfittan" på skallen och någon kilometer bort Viola svept i ett lapptäcke . Det glöder i en spis .

En mistlur långt borta . Någon boddörr som slår i vinden , skrapet av grenar mot fönstren .

Conny har vevat igång resegrammofonen , finner startspåret och så sakteliga sprider sig ett stråkljus av stjärndamm genom mörkret ;

Den tjutande vinden ersätts av en skrapig "Stardust" med Nat King Cole , som när vevgrammofonen börjar sakta ner , omsider stannar ...

And now the purple dusk of twilight time - Steals across the meadows of my heart

High up in the sky the little stars climb - Always reminding me that we're apart

You wander down the lane and far away - Leaving me a song that will not die

Love is now the stardust of yesterday - The music of the years gone by

Sometimes I wonder why I spend - The lonely night dreaming of a song

The melody haunts my reverie - And I am once again with you -
When our love was new - And each kiss an inspiration - But that
was long ago - Now my consolation
Is in the stardust of a song

Beside a garden wall - When stars are bright - You are in my arms -
The nightingale tells his fairy tale - A paradise where roses bloom -
Though I dream in vain - In my heart it will remain - My stardust
melody - The memory of love's refrain

Konrad upptäcker att också Viola somnat . Han tvekar vid hennes sida , känner hennes doft , tar försiktigt handen ; hon kurar hop sig under täcket . Tvekar , ser sig runt ...

Han tar ett ljus från bordet och smyger sig genom korridorer , gläntar på dörrar , ser rum staplade med kartonger för livsmedel , ölbackar , köket , Ombergs kontor , med jättelikt skrivbord och dito kassaskåp ; Han kollar hyllor , lådor ...

Omsider sovrummen , Ombergs med himmelsäng och kopia av Zornkulla , Elsas plyschiga abåd och så Violas flickrum med bioaffischer av Errol Flynn , Tyrone Power , Fred Astaire , Olivia de Havilland , Judy Garland , Lana Turner .

Han lägger ner Viola på bädden . Kryper naken ner . Börjar älska . Violas öppnar försiktigt ögonen mot ljuset i fönstret ... Gryningsljuset tar över .

Övertoning : En blek morgonsol avslöjar Ombergs kontor , genomsökt . Kraftiga brytmärken på kassaskåpet , men inte öppnat . Garderobsdörren uppslagen , spridda kläder och skor . En skrynklad uniform modell 39 slängd över den sirade länsstolen ... ett öppet fönster avslöjar flyktvägen ut mot bergsknallen ...

78-varvaren slirar på slutspåren ... (<https://www.youtube.com/watch?v=VezWlPtDq5E>)

SPÅRVAGNEN - 1955 , Luciakvällen

KASPER : James Dean är död , men han lever ”Öster om Eden” på Biografiska Teatern .

Gå på bio , sju och nio ! Försättning följer i två fåtöljer ! KÖP ÖSTERHAMNS-BULLETTINEN ! Nya negerupplopp i mörkaste Afrika . Men frid och fröjd i Stadshuset !

LÄS ALLT I BULLETTINEN . Suddar bort den sura minen ! Tackar , 25 öre , tackar !

Nya Disneyland är en succé ! Köp en tidning får ni se ! Nytt nummer av Kalle Anka i Stations-kioskerna . När det är vinter , behövs hyacinter . Billigaste julgrupperna finns hos Gullvivan !

Spårvagnen har lämnat stationen , Kasper med tidningsväskan börjar förflytta sig neråt gången med sin uppsplittrade monolog allteftersom någon köper en tidning , ska stiga av eller småpratar med honom .

I övertoningar förflyttar vi oss västerut . Genom de immiga fönstren ses först sekelskiftesfasaderna , därefter hyreshus , 50-tals-villor och slutligen bara träd i ett landskap med enskilda kåkar , någon bensinstation och industrifastighet ...

Den relativt välfyllda vagnen töms allteftersom på folk som stämmer med ovan nämnda miljöer ...

Mannen längst bak ser ut i mörkret . Kasper på sätet framför är fullt upptagen med väskan , tidningarna och att räkna pengarna i portmonän .

KONRAD : Haru hitta på det där själv ? Snacket och så ...

KASPER : Äru inte klok . Nänää .. Grönlund på Bulletinen . Ger en extra slant ... värst är rimmen ... (fniss) i sena timmen .

KONRAD : Man får offra sig .. somligt blir fel ibland .. jag skulle nog åt andra hållet ... hotell ... Baltic ...

KASPER : Nä du är rätt . Du ska av snart . Baltic ... haha .. låter flott förståss . Ett riktigt ruckelhak neråt hamnen . Äru i gangsterbranschen . Mest sånt folk där , sjömän och tocknadäringar ...mer bordell än hotell . om du fattar ...

Vagnen rullar vidare .Kasper försöker spana in mannen han talat med , men denne håller sig i skuggan , kragen uppfälld , halsduk högt , hatten neddragen i pannan . Han verkar slumra till igen ...

SPÅRVAGNSFÖRAREN : "Östersjöhamnen" , slutstation !

Platsen är en öde liten parkanläggning mitt på ett fält . Bilvägen fortsätter och då och då spelar en strålkastare över de två figurerna i den något nedsläckta bakre regionen .

Föraren tänder en cigarett , tar på en päls och kliver ut i snön och försvinner in i hållplatsens skyddande plåtlåda .

KASPER : Hörru ... hörru ... Slutstationen ! Jag ska av här också . (Efter en tystnad :) Jobbar litet där också ... Baltic är faktiskt ganska ok .. festligt folk ... känner en tjej där ... morsan en satmara ... men ok på sitt sätt ... snål så in i vassen ... men går att bluffa ... (osäkert sniff)

KONRAD : Va sa du förut ? En tock... tockna ... däringa (De garvar så smått) . Låter ju spännande miljö , passar mig perfekt ... fnask och förbrytare . Kan du va lika tyst som gapig ? Jag ska visa dig nåt ...

Han tar fram sin falska polislegitimation . Kasper hickar till , men spanar sen närmare på den guldglänsande tingesten ...

Spårvagnen återvänder in mot staden ... kvar på hållplatsen är bara två figurer och stjärnhimlen . Föga vetande att fader och son mötts efter tolv år .

MONTAGE : Baltic Bar & Hotell - senare

"BAL , BAR & HOT" visar den något miljöskadade neonskylten vid ingången till syltan i slutet på gränden ner vid hamnen . Längre upp mellan dystra lagerbyggnader har spårvagnen stannat och Konny & Kasper kliver av , med resväska och dragspelsfodral .

Vagnen rasslar bort och allteftersom paret närmar sig under några måsars skrin och spraket från skylten så växer krog-skramlet av röster och en jukebox som just då spelar "Vildanden" , men som återkommer med en blandad repertoar , "Hey Barberiba" , "Gamle Svarten" , "Only You" som tidsmarkörer för övergångarna i följande montage .

Den skabbiga lokalen döljes av ett dimmoln av tobaksrök och kaminskyar , men man kan ändå ana den kombinerade receptionen och bardisken , fönster halvt dolda av gardiner med skepp och frihetsgudinnor ; bak grilliga skynken förefinnes mystiska trappor och dörrar till hemliga korridorer .

Under industri-lampors sken sitter klientelet , mycket riktigt sjöbusar och "tocknadäringar". Tätt packade café-möblemang har gett kakelgolvet skrapsår i sågspånen . Enda något sånär tomma utrymmet är en scen med hembygdsmotiv i fonden där det lagrats ölbackar , kartonger och en uppstoppad räv på en stege . Ridån är på trekvart och proseniet pryds av livbojar .

Till ovannämnda musik-ackompagnemang utspelas en väl-koreograferad rucklar-balet med följsamma ensemble-piruetter , "pas de deux"-er och enstaka solon ; ett par försöker en tango . Ett annat har fruset i en svajande omfamning ...

Det vinglas och vimlas i hela scenografin , folk dyker upp och försvinner . Det pokuleras , dobblas och mamseller tjuvnypas och enleveras ; Men ett par som improviserar en dans rasar i jukeboxen (krasch , skrap och ny eländig schlager ...) (Utkastarn Emil - efter en schlager från tiden) bär ut de båda till applåder ...

Konrad signerar liggaren , dråsar ner med packning och öl vid ett bord ockuperat av ställets "Madam" känd som "Hälardrottningen" "die Greta" Kasupski , vars gestalt endast anas bak en "Bulletin" och en rökpelare . Konrad behåller sin anonyma apparans , vilket inte förvånar någon i denna sociala klubb . Men hans ögon spanar in klientelet ...

Den som sköter ruljangsen är dottern Elina . Hon är Kaspers polare (Och litet till ...) som framgår av snabbt famntag och kyss . Han är snart behjälplig bakom baren med kapsylöppnare och en och annan fralla från det smutsiga och illa belysta skyltskåpet .

Elina är ensam effektivt virvlande servitris , jukebox-hanterare ... och definitivt ett skickligt undanglidande sexobjekt ; Tips-sedlarna dråsar i burken framför Kasupskin , som just får eld av Kasper till en ny cig , samtidigt som burken försvinner bak tidningen ; återvänder tom . Bulletinens första sida visar en trio-bild av familjen af Axelle med rubriken : "BLOMSTERSOCIÉTÉTEN BJUDER TILL FEST " .

I detta sammelsurium där Kasper och Elina endast hinner utbyta snabba viskningar , kan dock snappas upp :

ELINA : Var hittade du den snoken ?

KASPER : Panamabåten . Snok stämmer , "if you see what I mean" ...kanske ska varna din morsa ...

ELINA : Varför det ? Sist hon övernattade i finkan , kom själva polischefen på besök ...

"if you see what I mean" (De fnissar)

Kasupski sänker tidningen och kollar in Konrad . Man anar ett igenkännande . De skålar .

STADSHOTELLET - Följande helg

OMBERG : Bröder och Systrar i Floras blomstrande hage . Om ock än världen läggs i aska av onda krafter , så kommer allt framgent därur spira gudomliga frön till det vackraste varelser uti det himmelska herbarium som Ni mina vänner satts att förvalta . Jag säger bara : FAN I HELVETE ! Greger ! Du tar priset !

Hovmästare Greger Conté langar en grogg .

Närbilden av Ombergs väl-ondulerade och upp-stofferade festansikte i spegeln vidgas till att omfatta skjortbröst , frack med någon medalj och omsider hela den överdådigt blomster-dekorerade Konsertsalongen . Viola och Kasper fördelar de sista bords-skålarna . Servicepersonal står uppradade bakom Källarmästare Greger Condé vid Honnörsbordet där även redaktör Grönlund och fotografen Svensson njuter varsin grogg . Omberg fortfarande repeterande sitt tal framför spegeln . Svensson fyrar av en fotoblixt eller tre !

OMBERG : Hrm , hrm .. det är därför med rörelse och med en tår i ögat som jag i all blygsamhet slår ned mina ögonlock ... nja , det blir litet mycket shejkspir , Greger ! (Nu en sup !)
Slår ner ögonlocken ... jag ska väl för tusan inte dö och begravas . Vi kör slutscenen ... (ögnar manuset) ja , ja ... många bistra år , tår ... inga jävla rim ! Ja , ja ... Som jag efter flera års som suppleant , höll på att säg suput , hahaha .. suppleant i styrelsen nu äntligen krönes med edert förtroende som Blomsamfundets tredje ordförande efter dess instiftan vid seklets begynnelse !
MUSIK FÖR FAN !

Och då klämmer den uniformerade Brunnsorkestern i med en haltande "Pomp and Circumstance" . Omberg pruttar dirigerande på för att öka takten ...

Omberg har viftat upp Viola & Kasper på scenen och improviserat en ceremoni med en i ordensband fången guld-ros . Kasper och Omberg spexar , mens Viola hänger tillbaks medaljongen på ett lyr-dekorerat stativ vid talarstolen . Svenssons blixtagregat förevisar ...

Och några blixtar senare har salen fyllts med festfolk , bland annat af Axelles där Ryttnästärinnans Sonyas magnifika coiffure fångas på bild . Grönlund med notisblocket ler bakom en pelare .

På podiet sitter styrelsen och en ämabelt konverserande Omberg . Bredvid förefinnes Hovblomsterhandlarn af Axelle . Något dyster .

I kulisserna sitter Kasper och Ilgods-Tommy på några banankartonger och käkar ur en gemensam skål med överblivet .

Så till mångas förvåning , och Ryttnästärinnans förfärade min och viskande läppar : "Skandal" äntrar Viola podiet med en gitarr och vågar fram :

Får jag lämna några blommor – ett par rosor i din vård, och du må ej varda ledsen, min kära.

Ty de rosorna är komna från en konungagård, det vill svärd till att komma dem så nära.

Den ena den är vit, och den andra den är röd, men den tredje vill jag helst dej förära . Den blommar inte nu, först när givaren är död – den är underlig den rosen min kära.

https://www.youtube.com/watch?v=n7WEzxOe_Sg (Orkestern räddar den skärrade Viola)

Istället för applåd , hörs mummel ... allas blickar mot Ryttnästärinnan ...

Viola är docksöt trots förfärlig spretkjol , överdriven makeup och balanserande på höga korkskor ...

Hon flyr scenen in i Kaspers famn , gråtande så övergivet . Glädjetårarna strilar dock på Omberg och han snyter sig med en opassande gräll snusnädduk . Publiken har avvaktat med applåder , sneglande mot Axelles . Sonya äter tårtan . Men hennes make reser sig :

RUTGER : BRAVO ! BRAVO ! (Följt av en busvissling , som ger osäkra applåder ...)

Snabbt har en i valkommitén skyndat fram till Talarstolen , fumlat med ett kuvert , sprättat upp detsamma . vecklat med papiret , druckit ett glas , hållit sig hårt i möbeln :

LEDAMOTEN : Mina Damer och Herrar . Först vill Valkomitén tacka allas vår Emanuel Omberg . Gullvivans galanta ägare , känd (Sonya mimar : Ökänd) utanför vår hank och stor av alla tillochfrånresande till vår fina stad . (artiga applåder) ... tacka honom för kvällens dekorativa insats i vår fina Konsertsalong ! Tack också källarmästare Conde´ för den ... fina utfodringen ... jag menar middagen ... som nyss avnjutits ... hrm ... och .. , hrm ... och så vill vi tacka Valberedningen som ju ... ja hrm ... Alltnog !

Vi ber härmed få hälsa vår nye Ordförande .
Hovblomsterhandlaren Alexander af Axell .
(Ombergs rungande gapskratt får kristallkronorna att vibrera och applåderna att tystna .)

STADSHOTELLET . Konsertsalongen , dansgolv och scenutrymme

Orkestern spelar lämpligen Tjaikovskijs Blomvals i lagom tempo ...

Borden har flyttats för att ge plats åt ett dansgolv där nu åtskilliga par svävar runt . Andra har sökt sina kotterier . Serveringspersonal placerar kandelabrar , lyfter ut de sista blomskålarna och är till lags med dryckjom och glassbomber ...

Omberg groggar runt mellan bar , bord och dansgolv , där han bryter in för en improviserad svängom med damer och nån herre . Han är påstruket på strålande humör ...

Bakom scenen packar Kasper och Tommy ner blomsterskörden i banankartonger . Viola , nu klädd i sin ordinarie svartglänsande butiksuniform med Gullvivan-emblemet , tager försiktigt isär

dekorationerna . Plötsligt anar hon någon bredvid sig i det skumma ljuset .

Grabbarna har uppmärksammat Alexander af Axell smygande i kulisserna , riktning Viola . Kasper sluter snabbt en kartong , ger Tommy en annan och får med honom mot den svagt lysande utgångsskylten ; Tommy slamrar med dörren men drar sedan snabbt Kasper med sig bakåt mellan några kulliss-skärmar . Han håller honom tätt framför sig och tycks viska något . Kasper försöker vrida sig ur hans grepp , som hårdnar ...

De ser silhuetterna av Viola och Alexander , nyss på respektabelt avstånd , se sig omkring och så slutas i en passionerad , mest från Alexanders sida , lång omfamning . Tommy håller fast Kaspers motsträviga nacke och mens han viskar tätare i hans öra , blir hans rörelser nästan en direkt imitation av kärleksparet några meter bort ...

TOMMY: Baby , I love you ... so much ... kiss me again ...
and again ...

Kasper har slitit sig loss och rusat genom branddörren . Skrämda av ljudet återgår Alexander och Viola till ordningen . Alexander flyr snabbt , Viola står frusen ..

I det mörka trapphuset utanför har Kasper sjunkit ner med en kraschad kartong . Tommy rafsar ihop en bukett och går ner på knä framför kamraten som stelnar alltmer .

TOMMY : Darling I´m so sorry . Can you forgive me ?

KASPER : (tyst) Håll käft ... idiot . (tystnad) Viola ... Viola .. och ... den fjanten ...

TOMMY : Fraterniserar med fienden . Ren strategi , käre Kasper . Din morsa är smart . En fälttågsplan att erövra Ekhamra slott . Efter bröllopet blir du arvprins ...

KASPER : Arvprins ... är du full eller ...

TOMMY : Hela stan vet ju ; Din Kära mor och hennes hemliga beundrare efter kontorstid Hovnarren och Horbocken ... Din högt aktade skitstövel till Fader . FARSAN ! Fattaru . Farsan din ...

KASPER : DET ÄR EN JÄVLA LÖGN ! Det är en jävla lögn ... lögn ... lögn

Tommy har ångrat sin frispråkighet och slutit Kasper till sig . Denne känner att Viola står bakom dem . När han ser på henne vet han att hon hört vad som sagts .

ALPHYDDAN - Något senare samma kväll

Inom den närmaste timmen inträffar två parallella händelser som helt förändrar tillvaron för våra aktörer allt framgent i den tragikomiska fortsättningen ...

Caféägaren Elsa Jonsdotter går tungt lastad den halkiga sista biten upp mot Alphyddans svarta silhuett och den stjärnklara himlen . Knappt har hon satt ner kassarna på verandan förrän en silhuett lösgör sig ur skuggorna och greppar henne bakifrån . Varken hennes räb-boja eller Elsa själv förändrar en min , trots kniven som blixtrar ... Konrads ögon är svarta och frånvarande ovan den runt ansiktet virade halsduken med motiv av snöflingor .

KONRAD : (viskar hest förställande sin röst:) Jag vore hemskt tacksam om damen bara låter mig ta hand om dagskassan och vänligen öppnar kassaskåpet ...

ELSA ; Med största nöje ... om min Herre i gengäld hjälper mig med kassarna .

KONRAD : Självklart Damen . Vi förstår varann ..

Han greppar kassarna , litet omständigt med kniven nu i höfthöjd . Elsa ska till att tända men hindras av Konrad , som istället lyckas

få upp en liten fyrkantig militärficklampa som han biter tag i . Elsa får hjälpa honom att skifta dess färgfilter från rött till vitt .

Det tar lång tid med nycklarna i det besvärliga låset , att avlägsna boa och andra plagg , hänga dem omsorgsfullt , skavanka sig genom trånga korridorer , masa sig genom dörrar för att äntligen nå Ombergs kontor . Hon böjer sig ner och öppnar det olåsta skåpet . I häpnaden sätter Conny äntligen ner kassarna .

Elsa plockar ut några champis-flaskor , en drös virade papper och omsider en skramlande plåtlåda , som visar sig innehålla manschettknappar och en slipshållare .

ELSA : Vi får nog leta vidare i madrasserna . Tur du tog kniven med dig , Konrad .

Hon tänder golvlampan vid Ombergs länstol , sjunker ner , pustar ut , rätar till halskråset . Konrad står frusen utanför ljuscirkeln .

UTANFÖR HOTELLET , ÅBACKEN , HAMNEN

Det blixtrar från Svenssons kamera när Honoratiores lämnar Blomfondens fest . Stödd mellan Viola och journalisten Grönlund halkar sig Omberg glatt farväl-gestikulerande mot Taxi-Gunnars Dodge . Viola placeras i framsätet , men Omberg vill inte med . Han har att bestyra med Kasper , Tommy och deras trehjuliga transport-cykel , nu belamrad med banankartongerna med blommor . Han rycker i snören , bankar kartong och åstadkommer mer skada än nytta . Han avbryter sig ity :

Samtidigt gör af Axelles sorti under hedersbetygelser från den insmickrande Societeten . De styr mot sin Packard med livréad chaufför beredd vid dörrarna ; han blir involverad i en lustiger dans eftersom Omberg envisas att visa sin beundran för sin kollega med förnäm familj med kramar , kyssar , ävensom färdknäpp med från Salongen medsmugglad sherryflaska .

Grönlund och Conde´, som vid foyérn speglat sig i stjärn-glansen , lyckas fånga in Omberg . Men bara tillfälligtvis . För plötsligt befinner han sig på Chas-cykeln i förföljelse av Packarden som börjat rulla nerför Åbacken .

Taxi-Gunnar ser honom glida förbi . Viola , som slumrat , väcks av de idoga försöken att få igång taxin . Hon hinner se Kasper klamra sig fast på pakethållaren till Tommys cykel . Taxi- Gunnar får äntligen igång bilen . I ren desperation slår han på taxameteren ...

Fråga mig inte hurusom Omberg både lyckas styra i den halkigt branta backen , **klunga i cykelklockan** , distribuera båda slängkyssar och blommor ur de halvöppna kartongerna till nattvandrare och någon enstaka åskådare i ett fönster eller på en balkong

Packarden försöker gira men snart är ekipagen bredvid varann . Omberg morsar glatt på det förvånade sällskapet . Samtidigt som Tommy cyklar förbi Taxi-Gunnars Dodge , Kasper försöker meddela sig med Viola genom rutan ...

Vi klipper mellan snabba detaljer av förskräckta anleten och gestikulerande anmaningar , bil & cykel-mekanik i ett virvlande montage ; Och dessemellan en översiktsbild av den smala Åbacken-gatan med det silvriga vattnet i dess slutpunkt ; detta i slow.motion .

**Allt detta utan ljudeffekter men kontrapunktiskt illustrerat med en tveksam gitarr som återkommer till Bror Söderlunds melodi som sjöngs alldeles nyss av Viola ...
Med plötsliga stråk av förskräckta stråkar ...**

Packarden har bromsat upp . Förstenade kan af Axelles genom rutan se Cykelekipaget studsa av kajen och försvinna . Taxin hasar in i Privatbilen och båda förflyttar sig några meter . Viola sitter

omskakad och ser dimmigt hur Kasper kastar sig av cykeln och hur Tommy slänger den åt sidan , därefter svartnar allt .

ALPHYDDAN

Mörkret behåller musiken ett tag , men tonar i den följande scenen ...

En taklampa tänds . Konrad blinkar mot ljuset och upptäcker små modellplan som sakta snurrar i trådar från armaturen . Elsa tänder flera små lampor som avslöjar mer av Kaspers pojkrum . Där finns fler modellbyggen , Violas gamla bioaffischer kompletterade med skyltskåps-bilder i svartvitt från allehanda action-packade matinéfilmer .

Men Konrad, nu befriad från sin halsduks-maskering , dras oemotståndligt till en smal vägg mellan kakelugnen och verandadörren som är fullproppad med allehanda gamla fotoramar och som innefattar blyerts-skisser på många av denna films Dramatis personae .

Teckningarna avspeglar också Kaspers uppfattningar om föremålen för hans beundran eller avsky .

Konrads hand närmar sig ett nyligt porträtt av honom själv . Skäggig förstäss , med mörka glasögon ... han låter fingret stryka över den engelska polishjälm som Kasper ritat in . Sedan mot ett filmstjärneporträtt av Viola , typ samlarbild . Stannar där , men kameran går vidare mot Alexanders nidsbild med Gangsterhatt . Han blåser röken av en pistol . Så Omberg , i flera olika porträtt , men ofta insprängd i en bioaffisch som någon klassisk figur i svenska komedier ; Tosse i "Pensionat Paradiset" , Grönberg i "Biffen & Bananen " ...

Konrad står vilsen framför Elsa . Hon sover redan i Kaspers favoritfåtölj med jätteöronen .

HAMNEN

Ljudet av sirenerna från flera utryckningsfordon har närmat sig ...

Omberg har behållit ett filmleende . Men huvudet är blodigt krossat . Han ligger medvetslöst utsträckt på en blomsterbädd några centimeter från en vak i istäcket , där cykeln ännu sticker upp, räddad av några kvarvarande kartonger .

Kaspers hand når Ombergs livlösa . Han drar desperat . Så också Tommy ... men plötsligt brister isen . Stegen sjunker med dem båda . Strömmen ritar deras skräckfyllda ansikten ... Ombergs kropp vill dra dem djupare ...

Frack-klädda herrar kommer halkandes med en räddningsbåt . Röda blixtar från brandkåren på bron ovanför Violas blundande ansikte . En sidensjal sveps om henne . Dekorerad med paradisfåglar . Två vita laméhandskar knyter den ...

MUSIKMONTAGE - Olika platser . Samma natt , morgon och lunchtid .

En sorgesam cello i en stråkkvartett i något adagio ackompanjerar följande scen . I nästa scen dyker musikanterna upp med fortsättningen av stycket, live på Bergshamra gods .

ÖSTERHAMNSBULLETTINENS REDAKTION

Ur framkallningsbadet dyker upp en bild på Alexander af Axelle balanserande längst ut på stegen . Vid vaken kravlar Tommy och Kasper fortfarande i vattnet . Den fortsatta räddningen skildrad i bilder hänger med klädnypor runt fotograf Svenssons mörkrum .

I en ensam ljuskägla ute på redaktionen sitter Grönlund och knattrar för fullt . En gatlykta utanför det smala källarfönstret ger en aning om det påvra och belamrade utrymmet .

GRÖNLUND : (voice-over , något staccato och i övertoningar under följande scener) Nattens drama vid södra hamnkajen bevittnades från dess oanade början och dess spektakulära final av våra utsände . I denna utökade extra-upplaga ger vi i exklusiva bilder och initierade reportage hela bakgrunden till det drunknings-intermezzo som så när lett till bråd och kall död för några av stadens mest framstående aktörer ...

STATIONSCAFÉET / BLOMSTERKIOSKEN

Blekt morgonljus i den stängda lokalen . Vid ett bord sitter Konrad med resväska och dragspelsfodral . Han har avslutat en fika-frukost . Elsa släpper ut honom genom glasdörren .

Där reflekteras ett tåg på ingående ...

Vid plattformsdörrarna vänder sig Konrad om och ser in mot blomsterkiosken . Han skyddas av dimmorna från ångloket .

I dimmolnen ser han ljuset tändas i blomsterkiosken . Viola öppnar luckan . Ser ut mot den folktomma hallen . Ser en dörr slå igen och en skugga som skyndar bort utanför fönstren ...

GRÖNLUND : Inför förskräckta nattvandrares hjälplösa blickar urkristalliserade sig några av Nattens hjältar . Vi hyllar först de två rådgivande ynglingarna Kasper Tahl , välkänd som försäljare av Bulletinen och hans nära vän Tommy Karlqvist , ilgods-anställd och biomaskinist på Biografiska Teatern . Måhända inspirerade av de hjältedåd de upplevt på våra seriesidor och på vita duken , ingrep de utan att tveka och kastade sig dödsföraktande ut på den av strömmar livsfarliga isen ...

ELINAS RUM PÅ BALTIC HOTELL

(Grönlunds monolog fortsätter :)

Samtidigt i bild : Ett för den skabbiga miljön i övrigt vackert inrättat flickrum . I en fladdermus-fåtölj sover tillsynes Kasper .

Morgonljuset har börjat sila genom de fördragna tyllgardinerna . I den smala gjutjärnssängen samsas Tommy och Elina . De rör sig försiktigt allt närmare varann , Kasper iakttar dem ...

Övertoning : Tommy kliver ur sängen , ger Kasper ett tecken att närma sig Elina , som fixar till lakan och kuddar . Hon tar hans hand och med ett leende baxar hon honom rätt ...

Tommy som nästan slocknat kommer plötsligt på något ;
(mimar : jävlars i helvete !) får fatt i det lilla paketet från Adamssons och far fram mot de två ... rycker upp Kasper i kalufsen . Hans ansikte uttrycker fortsatt förvirring ...

GRÖNLUND : De eminenta Ledamöterna av Blomsterfonden och inte minst dess nyvalde ordförande Alexander af Axell måste harangeras i extra mån . Offrande såväl högtidskläder som chapeauklacker skred de skyndsamt till verket som deus-ex-machiner nedsänkta i en räddningsbåt framräcktes hjälpande händer till det blödande och medvetslösa olycksoffret . I senaste bulletinen från sjukhuset meddelas att allas vår Emanuel Omberg , Gullvivans ägare , mår väl trots en häftig hjärnskakning och svår nedkylning , och bör han inom kort framledes åter regera sitt Blomsterimperium till allas vår glädje ...

SINNESSJUKHUSET - Någon dag senare

Omberg fladdrar upp ögonlocken och ser sjukhussängen omgiven av ett blomhav . Grönlund har satt sig bredvid och Svensson fyrar av några blixtar från aggregatet .

OMBERG : (viskar :) Man får inte ... får inte ... vara ... ifred ... ens på sin egen begravning .

EKHAMRA SLOTT - Salongen och allén . Nyårsafton .

Si där , Stråkkvartetten framför den muntra brasan i den imposanta spisen . Och hör fortsättningen på melodin från föregående scener ...

Godsägarfamiljen sitter omgiven av sina till lösgommarna uppsnopsade gäster . Ganska hög medelålder , men några par med välkläddt uppfostrade barn . De har samlats i rotundan för den musikaliska underhållningen innan tolvslaget . Tjänstefolk smyger diskret kring med brickor och serverar försiktigt champagne ...

Ett sakta snöfall dalar utanför de stora fönstren . Facklor skimrar på terrassen . Kandelabrar andas . Klockan närmar sig tolvslaget .

Musikanterna avslutar till artiga applåder .

Sonya petar på Rutger som slumrat till . Han masar sig upp mot veranda-dörrarna , vänder sig mot församlingen , som nu rest sig med glas i hand . Alexander skyndar fram med ett glas .

Plötsligt slås dörrarna upp och Omberg uppenbarar sig i ett vindmoln av snö som får stearinlågor och festtoaletter i uppror ...

OMBERG : HAPPY NEW YEAR ! I ´M HOME !

Godsklockan slår på avstånd . Pendylen stämmer in tolvslaget . Den första raketen svirrar iväg och följs snart av ett intensivt smatter ...

Natthimlen exploderar . De i sin position frusna gästerna kan bara konstatera att Omberg under Vargpälsen endast draperat sig med sjukhusets märkta nattskjorta och långkalsonger .

ALLÉN , I gryningen . 1955 . Tillbakablick till
1933 : GODSET , ORANGERIET , TRÄDGÅRDEN

Viola och Kasper sitter i baksätet hos Taxi-Gunnar . Denne stirrar spänt framåt i körningen . Dodgen är på väg upp den långa allén till godset . Kasper koncentrerar sig på sin hand i Violas . Hon ser ut mot slätten , sen mot de svarta trädkronorna som rispar de mörkblå molnen ...

1933

Och när Viola minns tillbaka förvandlas allén och landskapets färger till vårens svagt ljusa palett . Hon är tio år . Sitter med fadern Simon på ett lastbilsflak . Den grönmålade Scanian är märkt "Ekhamra Handelstädgård" . Den försvinner mot godset ...

I en långsam 360-graders panorering runt orangeriet ser vi de två stå i dörren till dess pannrum . Mörkt . med kruklådor belamrat . Ett tjänstehjon tränger sig förbi med en tältsäng . Kameran fortsätter mot ett växthus i förfall med tomma drivbänkar och nån slocknad palm .

Så i en av Orangeri-dörrarna instiger Simon med Viola på axlarna , klädda till fest . Skrattande med Midsommarbukett nu i ett blomstrande Orangeri ; Bågnande blombänkar , grönsaks-girlander , amplar med perenner ...

Det monotona motorljudet har under Violas minnesskärvor ersatts med en spröd midsommar-visa . Så återkommer motorljudet allt starkare , rasslet då bilen växlar ner ...

1955

Taxistrålkastarna fångar in slottsuppfarten , trappentrén . Och så : Omberg till synes glatt konverserande Rutger och Alexander . Omberg upptäcker taxin , slår ut med armarna i en segergest och låter en betjänt följa honom mot bilen . Han kliver in i framsätet .

OMBERG : Mot Kungliga Huvudstan . Sofort ! Schnell ! Plikterna kallar ! (sjunger :) "Allons enfants de la Patrie"

SINNESSJUKHUSET , några månader senare

Ekon av ett gnisslande hjul till en bårvagn ; ljud av tunga dörrar , dämpade samtal , skrammel från kök och andra oidentifierbara källor . Dragspelsmusik från en radio ökar och försvinner . Spraket av lysrör som tänds ... tunga andetag , torr hostning ... någon som ropar desperat långt borta ... kraxet av kråkor ... en visselpipa ...

Ljuskäglor från taklamporna spelar över Kaspers frånvarande anlete när han och doktor Laurell går på sidan om båren med Omberg , vilande som på lit de parade i sin svarta kostym . En liten mus till sjuksköterska lotsar vant vagnen i den trånga korridoren mellan palmer och ingenting ... jo , skuggor av patienterna i låsta positioner .

Kasper anar dem i ögonvrån . Plötsliga ögonryckningar när man passerar ett av bländande sol belyst trapphus , en matsal , ett trapphus , en sovsal ... och så det plötsliga neonljuset i behandlingsrummet .

Ledsagande detta bildmontage ligger en dialog mellan Laurell och Kasper , nästan viskande , med pauser .

LAURELL : Det var första gången i Stockholm ? ... jaha . (vi förstår att Kasper nickat jakande) Jaaserru ... en annan e söderkiiis ... Bastugatan ... Du har sett "Rännstensungar" . Jaha . Jaha . Jaha , så var det . Fattarrru klyket . En slang me halka .
STOPP ETT TAG ...

De har stannat vid en palmgrupp med vattenkaraff . Läkarn sjunker ner och fyller spillande ett glas , han sväljer snabbt en första klunk , han kommer på sig och erbjuder Kasper :

LAURELL : Nehej . Nehej du ... Jag har förstått du jobbar på bio också ... då har du sett ... sett ...

KASPER : Det bli mest Errol Flynn . "Kapten Blod" , "De tappra 600" , "De dog med stövlarna på" ...

LAURELL : ...”Revansch i Burma” , ”Nattens eskader” , ”Vingar ... vingar ovan ... molnen” , ”De var alla tappra män” .

Laurell har stannat med Kasper i ingången . Läkaren har hela tiden haft en arm runt hans axel . Kaspers hand lämnar motvilligt Ombergs när vagnen knuffas i närheten av behandlings-bordet . De två vårdarna , som gått före och efter katafalken i processionen , lyfter över den säckande Omberg och rätar ut honom på marmordisken med läderremmarna . Spänner över armar , mage och ben .

Omberg tycks vakna upp när hans huvud fixeras medelst ett i grön filt klätt stålband . Blicken stirrar rakt in i en starkt skinande rund armatur som har ett kors av hållare i mitten . På väggen anar han skuggor av varelser som brottas med slingrande blomstjälkar och taggiga frukter som tycks andas oregelbundet ...
Två av dem vänder sig mot honom , spanar , tycks skaka på huvudena , stilla innan en plötslig attack rakt i hans ögon . I mörkret plötsliga blixtar , som formar sig till ett bitande drakhuvud ...

De senaste sekundernas låga surrande från el-chocks-maskinen avbryts av ett puka-slag , trumvirvlar , marscherande kängor , hästgnägg .

Och så marschen : ”Carolus Rex” !

<https://www.youtube.com/watch?v=sqn5USnYLQw>

STOCKHOLM , maj 1947 , vykort med Kaspers animerade barnteckningar .

RÄLSBUSSEN - efter vistelsen på hospitalet .
1955 . Montage .

Kalle-tolvan-marschen fortsätter ; först krigiskt , sen fredligt i mellanspelet , för att så åter gå till attack ...

JÄRNVÄGSBRON MED GAMLA STAN - Vykort från Söderhöjd .
Kaspers leksakståg rullar förbi ... rökpuffar döljer utsikten ...

CENTRALPLAN UTANFÖR STATIONEN - Kasper och Omberg hand
i hand vid sockeln av Ericson-statyn . En taxi rullar förbi i ett
raketmoln . Ericson spanar efter den och byter fot .

GRAND HOTELL - När röken lättat har bilen stannat vid den
rödutmattade entrén . En vaktmästare i full regal tvinnar leende
sina mustascher . En tår ur ögat och en snordroppe ur näsan ...

SKANSEN - Ett gorilla-ansikte vrålar . En chimpans i fez-mössa
räcker ut tungan . Omberg i duell ... plötsligen också med den
zigenar-draperade positivhalaren . Kasper prövar sina värsta
grimaser ; Kanonfotografen tittar fram innifrån det svarta
kameraskynket , med uppgiven min . Slutligen en bild med ett
ovanligt sorgligt par .

Animeringen fortsätter med Gröna Lunds Bergochdalbana . Kasper
och Omberg håller hårt i vagnens skyddsräcke när den dyker upp
mellan banans spjälor ; Men så griper tecknarhanden in i
skeendet , det blir Ombergs plommonstop på flykt mot molnen .

Banans silverspår får plötslig verkligt liv när bilden tonas in i
smalspårets skenor . Lokföraren svävar till i en växel .
Kasper håller sig fast i en av takstropparna vid glasväggen
bakom styrhytten . Han stirrar ut mot slätt-rakan som försvinner
in i evigheten .
Omsider ser han ner mot instrumentpanelen och förarens allt
långsammare manövrerande . Vi återvänder till minnesbilderna
och Stockholmsresans tablåer :

EN DJURGÅRDSFÄRJA - Utanför Kastellholmen . Ett flagg-prytt
slagskepp seglar förbi .Kanonrök . När den lättar ses de två i
amiralskostym vid rodret göra honnör . En måsskit prickar
Ombergs högra öga .

VAKTPARADEN - Slottsbacken . I en öppen kallesch dragen av
dussineta vita hästar , ses paret i vargpälsar och enorma David-
crocket.mössor med svans vifta åt folket . Solen skiner och

V-Gurra med den på sin balkong . Han gör hitlerhälsning .

SVARTA KATTEN - Bion på Bryggargatan . En Hitlerfigur stormar in under den ritade baldakinen med neonskylten med namnet och "Non-stop-bio" . När entrén målats , slås portarna upp och ut stormar en kvadratisk kader av Stormtrupper . På flykten jagade av två fäktande Flynn i varierande åldrar ...

MOLINS FONTÄN - I bakgrunden Operakällarn bredvid Johannes kyrka . En bastantare Nattfjäril , visslande med de rödaste av läppar , passerar förföriskt . Bak statyn tittar Omberg fram , viftande med röd snusnäsduk ... en Sigge Furst-polis (urklippt) snurrar förbi med den vita jättebatongen höjd i höfthöjd . Omberg viftar med vita finnäsduken .

OPERAN - Interiör med scenen och publikrader . Ballettfigurer ur Nötknäpparn virvlar förbi . Pas-de-deux med prinsen och prinsessan . Fnasket mellan Kasper och Omberg gäspas . Prinsen tappar prinsessan i Orkester diket . Benen sprattlar i spruckna pukan .

KASPERS POJKRUM , senare samma vårkväll

Han har improviserat en animations-studio med ett bord , belyst av en golvlampa , belamrat med skisser och ett ramverk för aktuell bild att filmas med en dubbelåtta filmkamera . Vårgrönskan utanför på berget skönjes i skymningen . Fönstret rör sig i en lätt bris ... en räv passerar ...

Han står bakom kameran och riktar in när Viola kommer in och omfamnar honom bakom hans rygg . Hon hänger fast när han lutar sig fram , justerar bilden , gör enbilda-tagningar . Innan han försiktigt krängt sig loss hinner hon kyssa hans nacke . Han borrar upp sig , medans Viola utmattad sjunker ner på den hembygds sängen av ölbackar .

VIOLA : Hur mådde han ?

KASPER : Bra . Han sov . Han hälsade ...

VIOLA ; I sömnen ?

KASPER : Telepatiskt . Dom laddade honom en hel timme ...

I tystnaden hörs endast klicket från kameran och Violas tunga andhämtning ...

Kasper har satt sig att rita . Hans fötter börjar snart stampa takten till bondkomikern Skånska Lasses "Elektricitétsvisa" . Han tar första strofen , snabbt stämmer Viola in och snart också Omberg , följt av alla teckningarna på väggen bakom bordet ...

De' e' för jedrit va' vi fått de' bra, i både Humpen och Vreten. Vi har fått trådar som i en sta',
som gör elektriciteten. Man bara knäpper, har ej besvär - så blir det volter i tråden.

Och utav volter det blir ampére, - Det e så svårt att förstå den för:

Refr : Allt går ju med elektricitet, elektriskt de' e' nå't konstigt me' de'. Elektricitet de' strömmar ju som ni vet
härs och tvärs igenom tråden.

Men nu när strömmen har gått i sin, i både Vreten och Humpen, så står det stilla i mjölkmaskin,
i frösaböxen å i pumpen. I mörkret traktorn man ger melass och håller olja på kvigan. De' e' lika vanskligt att gå på dass, som att skilja kärringen från pigan för: Allt går ju med elektricitet...

Nu har förlovningen tagit slut, mellan Gerhard och Lotten För hennes hår ser för jädrit ut.

De' e' ingen ström i papiljotten. Och när nu radion har sagt go'natt, det inga watt finns i skärmen.

I utdragssoffan där har vi vatt vi gör en volt och håller värmen För: Allt går ju med elektricitet...

The Humpen boys dom har spelat opp och gjort elektriska toner,
När strömmen slockna' så gav dom opp,
nu får dom gå och ta lektioner. Och gula tänder har August fått som vill så fisförnäm verka

för nu har nämligen proppen gått i eltandborsten från Amer'ka för:
Allt går ju med elektricitet...

Man nu ej längre kan rakad bli med en kontakt i en elvägg. Min
apparat går med batteri, men alla andra har helskägg. Jag raka
farfar i förrgår natt, när jag var klar med mustaschen.

Ur mörkret ropade farmor glatt: Tack så hjärtligt för massagen för:
Allt går ju med elektricitet...

Sången har utvecklats till en hollywoodsk biomusical i
cinemascope . Sinnessjukhusets korridor förvandlas med exotisk
rekvisita , kulissiga palmer i sunset-allé, , gatlyktor och stora
reklamskyltar med spelande neon ...

Och de tragiska medverkande i den tidigare akten genomgår en
kostym-metamorfos ;

Vårdare snurrar bårvagnen med den steppande Omberg ; Personal
paraderar , slår med toalett-borstar på pottor och flaggspelar med
landstings-handdukar . Patienter illustrerar visans olika moment i
koreografisk yra ...

VIOLAS DRÖM - sjukhuskorridoren / Korridor och
kyrksal på Barnhemmet / Orangeriet .
Pojkrummet .

Kasper ler i sin musikal-dröm . Nu gör kameran en bågformad 180
graders rörelse , vidgad för att ta in sängen där Viola och Kasper
sover rygg mot rygg under de snurrande modellplanen fästade i
taklampan ; och så över till Violas sida .

I en närbild av ansiktet ser man rörelser bakom de slutna
ögonlocken ...

Ljudet av en filmprojektor . Burkig psalmsång och en engelsktalande speakerröst som oförstående läcker ur en högtalare ...

Korridoren har blivit en svart tunnel , med ett starkt sken i dess öppning långt borta .

Den vuxna Viola kommer in i silhuettbild . När hon tveksamt går mot ljuset förvandlas hon till en liten flicka . Hon går in i ljuset ...

Det kommer från ett kyrk-format fönster i Barnhemmets samlingssal . Ett halvmeterhögt krucifix framträder när kameran sjunker ner bakom den lilla flickan på stolen framför plattformsestraden . Så skuggas Jesus-gestalten av en svart-skuggad manskropp .

Barnet Viola stirrar rakt in i prästkappans tygknappar . En grov hand sticks in i skörtet , rotar ett tag och ut kommer en vit broderad näsduk .

PASTOR LAMMHAGE : Så fadern är hastigt avliden ... hörde jag ... våldsamt död , sägs det ...hur gick det till måntro ?

Han sjunker sakta ner mot Viola , fattar henne om de bara knäna , avvaktar ... spelar mot klänningsfållen med ett mittfinger med rubinröd guldring ...

Violas ansikte lyfts upp av den andra handen under hennes haka . Hon blundar .

Ser upp förbi honom ; Kristusgestalten blir i några sekunder Simon hängande i en bjälke i Orangeriet på Ekhamra . Nedanför kroppen , Viola med en vattenkanna . Sommarklädd med arbetsförkläde .

VIOLA : Han hängde sig i en palm .

Örflen är ögonblicklig . En filmduk rasslar upp framför Jesusfiguren . Filmen har en värmebubbla i cellouiden , men snart visar remsan några vilsna negerbarn framför en stråhydda . En missionär med bibel i hand . Nästa bild : vitklädd skolklass sjunger i nån lagerbyggnad . En förskrämd apa sitter på orgeln och kvinnan bakom viftar takten och sjunger skrattande ...

Viola skrattar hysteriskt för en av grabbarna har gjort en tuggande skuggvarg av handen .
Den nafsar Körledarinnan i khaki-brallorna ...

Lammhages hand som vilat i nacken på Viola , lyfter hela henne .
De andra barnen vänder sig om och ser in i projektor-strålen , där nu silhuetterna av de två barnen lyfts sprattlande bort .
Lammhage lyckas också stänga av projektorn .

Det blir mörkt och tyst . Omsider en springa ljus i förrådsutrymmet under trappen . En svag stråle letar sig in mot Violas slutna ögonlock . Snabba nakna barnfötter springer uppför trappen . En mansfigur knäar vid luckan , mixtrar med den , får upp den . En vuxen Viola vaknar därinne . Sträcker ut en nyfödd Kasper . Luckan slår igen .

Viola vaknar återigen , kallsvettig och med förskräckt blick mot gryningsljuset . Hon snurrar runt och kryper närmare Kasper , hon drar täcket över dem båda . Slumrar ånyo : Då öppnar sig luckan av sig själv och barnet Viola ser att mannen som håller barnet är Omberg . Han ler .

**MIDSOMMARFESTEN - Kanalen mellan
Hospitalet och Ekhamra park . En solig
eftermiddag byts till en kväll med åskregn**

Så var det att Skaparen från sin molntron kunde se ner på ett gudomligt sommarlandskap med en kanal som med ett glittrande band förenade Dårarnas paradiset med De utvaldes engelska Park . Vid bryggan nedanför stolle-anstalten ser en fiskmåse ett sällskap från densamma ta sig ombord på tre mindre ångbåtar , lövade och flagg-uppspelta .

Den första har reserverats för några Hornmusikanter som redan är igång med sitt folkvisemedley , låtande likt det som Saab-orkestern spelar här :

<https://www.youtube.com/watch?v=FcJIpOXD1Xg>

I den andra bänkar sig högre personal . I den tredje några utvalda patienter bl.a Omberg i rullstol bemannad av Viola och Kasper. Uppe i backen syns en kö Miserabler borda en buss . Båtarna lägger ut för fortsatt resa till Blomsterfondens traditionella midsommarfest i Ekhamra park ...

I fören har Omberg omfamnat flaggstången och småsjunger på all världens språk i takt och otakt med Orkesterns repertoar ... Kasper försöker vissla med men ger snart upp ..

Han hänger sig ut över relingen och flyger över vattnet förbi trädalléns kulissvärld . Fonder av sädesfält och sjöar , gårdar och sommarstugor ... så en bro , en sluss , en badplats , en folkpark , en sockerbruks-ruin ...

På bänken bakom sitter Laurell och Viola , civilt uppklädda med varsin blomkrans . (Omberg har redan offrat sin åt Poseidon , när ångbåtsvisslan tjöt och båten lade ut)

LAURELL : Märkligt fall , direktör Omberg , märkligt fall . Periodare ... ja , jag menar inte så (mimar en hutt) ... snarare att hans sinnestillstånd medger oanade , ska vi säga talanger . Helt oförståeliga för oss vanliga stackars krakar i grottekvarnen ...

VIOLA : Han minns ju inget . Ingenting . Inte ens oss . Inte förr , inte nu ...

LAURELL : Men det är en nöjd fiur , lycklig i sin fantasivärld . Fröken minns perioden när han sa sig äga Ekhamra , några av hans resonemang kring upprustningen var inte dumma ... Broder Rutger var imponerad . Inte frun dock ... också märkligt fall ... Sen avancerade han till att vilja riva kungliga slottet . Bygga ny opera ...

VIOLA : Vi har försökt prata om det som var ... då har han kört sitt "a la bon huere monsieur" ! Just nu är han Ecklesiastikminister .

LAURELL : Jag vet . Han har inspekterat sjukhuset ; han tror det är ett kloster . Har organiserat klientelet i både högmässor ... och svarta diton . Höll på att sätta eld på hela kåken . Vackert mässande dock ...

Ett tag behärskade han 32 språk såsom kungen av Babylon ... men ibland förstod man andemeningen . Ofta "Ach , du arme mops , was muss du nicht leiten"

VIOLA : Stackars lidande mops . Han fick det från min pappa . Han älskade hundar ... båda älskade hundar . De var sanna från nos till svans . Ögon som såg verkligheten , brukade han säga .

LAURELL : Nu sjunger han gamla örhängen ... ja Omberg alltså ; rätt omfattande repertoar ... viss fin fraserings ... något överdrivet och något rostigt timbre

OMBERG : (har han hört dem ? Snurrar mot dem och in i flaggan)
"Du är min hela värld , mitt längtans mål , min sol , mitt allt - Du gav mitt hjärta liv , min kärlek tog i dig gestalt -
du är min vackraste sång - den skönsta dröm som jag drömde en gång - den stjärna som lyst min stig - Oh , säg mig än en gång : jag älskar dig ! (till orkestern i aktern på båten framför :) GRABBAR , VI TAR OM ! (Och det gör dom)

Ångbåten försvinner i en krök . Men måsen ser båten närma sig Ekhamra brygga .

Ombergs sångröst har blivit Jussi Björlings , först i en skrapig skiva på Godsets radiogrammofon , som bärs vidare till en extra-högtalare ut på terassen för den församlade societeten , och omsider i en knaster-friare version , då Viola i det följande collaget av bilder minns sin romans med Alexander från barndomen ..

Skrapisen finns här : <https://www.youtube.com/watch?v=WFGNPgi5ckU>

Och den felfria : <https://www.youtube.com/watch?v=N2TUNy-Q6GQ>

Just ja ; på terrassen serveras Hedersgästerna . På grusplanen nedanför finns bord för personalen från slott och dårhus . På andra sidan dammen utfodras populasen från en torghandels - vagn . Vid bussen , för säkerhets skull alldeles vid grind-portalen , vänd för återresa , serveras anstaltens inhysingar , kvar på sin platser , genom de öppna dörrarna av några bastanta kökspigor med matkorgar . Klass-samhället fullbordat .

Vid båten igenkänner Rutgers hundar Viola . Hon enleveras för en promenad i environgerna . Som blir en promenad längs Memory lane . Orkestern och övriga paraderar den slingriga stigen upp mot huvudbyggnaden mellan klippta tujor och marmorstatyer går de vilse , men finner sig ...

Omberg rullar , trots Kaspers försök att hindra honom , in i det lilla badhuset , ett sagoslott i miniatyr med en kvadratisk bassäng av träribbor . Han kliver snabbt ur rullstolen och klär av sig naken . Hoppar i och flyter med drömmande blick mot himlen ... Kasper har ur en gammal portfölj grävt fram ett fotoalbum , som han förgäves försöker få Omberg att intressera sig för . Under de följande dialogerna klipper vi parallellt :

RUTGER : Måste vara fascinerande att leva i synd . Du och Alexander kunde vara i nån fransk biomedram , eller hur ? Jean Gabin med glödande blick och fimp klistrad i läppen ... och genom dimman från kajen etablisemanget Coq rouge , "bon soir , madam de pompadour !" - (med kvinnlig stämma) Bon nuit Monsieur ! Bon nuit !! - Och så hunden som sparkas ut från Kärleksnästet ...

VIOLA : "Ach du armer mops , was muss du jetzt leiten"

Hon slänger grenar åt hundarna . Efter dem springer Viola som liten flicka . I återblicken ser vi hur en av hundarna letar sig in i ett buskage . De andra sätter fart upp mot slottet , där deras husse en Alexander i flygarkostymring , stannat på sin ponny med en stallkarl vid tygeln . Spanande ut över sitt kungarike siktar han med ett trägevär .

När hunden inte kommer på hennes rop , kryper hon in och finner hunden med ett ben vilande i sin lövhydda . Som blir hennes . När de ska krypa ut , ser hon Alexander , håller tillbaks hunden .

RUTGER : Hon är egentligen ingen elak kvinna , min kära Sonya . Men så jävla högfärdig . Den fördömda konvenansen ! Bördsstoltheten ! Dubbelmoralens snick-snack . Lögner och förbannade dikter . Ju mer jag ser och hör människorna , desto mer älskar jag hundarna .
STOPP OCH BELÄGG ! KOM HIT ! KOOOOOM HIIIT !!!

S:t Bernhards-hunden har spänts för en liten kärra . I den Viola och Alexander hopkrupna . Simon drar den försiktigt genom Orangeriets odlingsbänkar . I en djungel av grönt och blommande växtlighet ...
Han bromsar in häftigt , när dörren i växthusets ände slås upp av en i svart silhuett hotfull Sonya .

RUTGER : Högvälborna Sonja Charlotta af Axell . Född Karlsson . Äldsta dotter till den försupne Skräddarmästar Nisse i Hycklingehöga . I en syskonskara av elva barn . Med en trollkärring till moder som spådde i kaffekask ... Skål för de spökande anförvanterna !
Men mest var det nog nya namnet som skadade : af Axell . Knapadel , förstår sig . Men fint som snus . Hade jag fått råda hade ni gift er för länge sen ... länge sen ... vi behandlade dig illa . Din far var en äkta gentleman ... Hans död ... ja ...ja ... jag saknar honom i denna dag .

Sista minnesbilden ; Rutger bär in barnet Viola i Taxi-Gunnars bil . Denne tar den slitna resväskan med endast benen av den klämda hunddockan stickande ut ...
Innan dörren slår igen hinner Viola få en glimt av Alexander i ett upplyst fönster på andra våningen . Han har frusit i en vinkning ... åter Sonyas skugga bakom . Gardiner dras för ...

Viola har stannat innan Orangeriet . Vänder om med Rutger och hundarna . Går ner mot Badhuset . De möts av Alexander som

lämnat sina plikter vid matvagnen . Rutger beger sig mot orkestern och dansen vid Midsommarstången .

Just då exekveras "Skära , skära havre" : Skära, skära havre. Vem skall havren binda? Jo, det skall allra kärasten min. Var skall jag honom finna? Jag sågen igår afton uti det klara månesken. När var tar sin, så tar jag min och så blir trollet utan. Det var rätt och det var rätt och det var rätt och lagom, att trollet fick i ringen gå för ingen ville hana.

Fy skam, fy skam, för ingen ville hana."

Sången svävar över nejden ...

Alexander och Viola går sammanbitna slingerstigen . Plötsligt sticker en bondslyngel upp huvet ur en buske , två sjömans-kostymerade finbarn springer förbi med ett rullband , två damer i hucklen vänder sig bort , en liedräng spottar ...

Viola minns när Simon och hon vandrade i parken . Åskmoln tornar upp ..

Hotande röster i olika tonlägen blandas med sången som förvanskas i olika hastigheter ...

"Tattarjävlar !" , "Bortbyting !" , "Zigenarpack" ,, upprepas av olika röster ...

Allt tystnar när paret försvinner bakom badhuset . Nu fågelsång trots åskmuller långt borta . Ett knirrande , knarrande ljud växer sig starkare ...

Kasper i halvbild med bar överkropp sitter sovande i en av badhusets solstolar . Han håller fotoalbumet tätt intill sig . Kameran närmar sig hans ansikte ... tonar över i en fantiserad minnesbild :

Viola och Alexander sitter bröllops-klädda och lyckligt leende i en lövad öppen vagn . En övertoning : Viola har baby Kasper i sin famn . De pratar stumt med några på sätet tvärs över ... Det visar sig vara en storskrattande Omberg och en glädjestrålande Sonya . Båda nakna .

Kasper rycks ur drömmen , vaknar till bredvid en tom rullstol .
Omberg studsar på brädsvikten , halkar till , slår huvet i och far i
vattnet . Han återvänder inte till ytan . Ligger kvar på
plankbotten . Kasper kastar sig i , kämpar för att få upp honom ,
måste upp för luft , försöker igen , kämpar i evigheter ... så en
räddande skugga bredvid honom . Alexander . De två lyfter
Omberg mot glitterhimlen ...

Violas förskräckta ansikte när hon hjälper hala upp honom
påminner oss om den tidigare scenen med drunknings-incidenten
i hamnen , när hon såg olyckan från bron .

Omberg liksom blinkar och tycks i Violas ögon plötsligt se en
verklighet från förr :

OMBERG : Vilken , debut ... vilken debut . "Får jag lämna några
blommor ... (Fortsätter sången ...)

KASPER : Du minns . Omberg , hör på mig , svara ... du minns ju .

VIOLA : Minns du festen ? Olyckan ? (Omberg sjunger vidare)
Minns du Alexander ? Alexander , han och Kasper och Tommy ...

ALEXANDER : En räddning till och jag får simborgar-märket I
silver .

OMBERG : (har tillfälligt tystnat) A l e x a n d e r ... Alexander .
Hur mår du min son ?
(Ser frågande runt sig) Vad har ... han ställt till ... nu ... igen ... ?

ALEXANDER : Jag har träffat Viola . Bakom badhuset . Tjuvrökt .
Snattat ur sherryn ...

OMBERG : God bless you children . Don ´t tell your mother !
(Sjunger brutet :) "Mag it gebeschöne blumen ... fleur and flowers
... unto you ... (åter tal :) Självklart , självklart ... krediten är god .
Alles in ordnung . Krediten är god ...

SLOTTETS TROFÉRUM

Väggarna i det av tunga gardiner mörka rummet är fullhängda med diverse jakttroféer , uppstoppade fåglar ; vapen och en uppstoppad Björn alldeles vid den enorma spisen .
Här brinner en brasa . Framför vilken står en liten jävel , notarie Skogren , frackklädd med spretigt hår ; här i den frusna silhuetterade stillbilden , lik en djävul just .

Det sprakar elakt från brasan , långt borta hörs orkestern när midsommarfesten fortsätter ...

Vi lånar da Vincis sista-måltids-scenografi för personerna bakom det långa ekbordet på vilket placerats flämtande kandelabrar , röda vinkaraffer och två eleganta skålar en med frukt och en med konfektyr .

Vid Skogrens kommande haranger kommer han pendla mellan dessa två , hungrigt mumsande fram sina domslut .

Skogren har brett ut en serie pappershögar framför sällskapet :
Från vänster i den fortsatt frusna bilden : Viola hypnotiserad av arken , Alexander som ser upp i taket , Sonya stirrar stint på Skogren , Omberg med höjt glas , Rutger som vrider sina händer och slutligen Kasper som blundande stödjer sig på sin filmkamera .
Med Ombergs första replik får scenen liv .

OMBERG : Sibirisk Grizzly ! Se på hans ögon ! Se ! Se ! Han minns ännu min kula . Men självklart fick Tzar Alexander äran , fattas bara ... Prost Tjsarevitz ! (Till Rutger) Riktig toffel , kärringen lägrades ju av min super-kamrat Rasputin . Så han var väl värd en björrr ...

SONYA : NOG ! NOG NU !

OMBERG : Visst min turturduva , du ädlaste av panelhöns .
("Glada Änkan" nynnas)

SOPHIA : SKOGREN ! Så skynda !

SKOGREN : Ursäkta frun . Skog och ren . SKOGren .

SONYA : Kom till pappren nu . Mina plikter kallar .

SKOGREN : Dokumenten , ja , De av myndigheterna avgjorda och med godkända stämplat ...

SONYA : Skogren ! (fel igen) Och tala inte till Omberg . Han är idiotförklarad .

OMBERG : Omberg ja , Jag minns den fluren . Sålde fasan till hoteller , men nog fan var det kråka .

SONYA . RUTGER !

Rutger börjar småviska med Omberg . Håller upp mer vin . Kasper har tittat upp på Omberg ; Minns han ? Skogren snurrar bland pappren och rycker upp lämpliga dokument ...

SKOGREN : Direktören Omberg ... tja vad återstår . Konkurs , min Nådiga ! KONKURS MED STORT K ! Utmätning ... allt i beslag . Så säger Staten . Skam och vanära . Så säger Folket . Rätt ska skipas ! Så säger Lagen .

SONYA : Kom till saken , notarie Skogren !

Bjudkorgen på bordet intresserar alltmer den nervöse Notarien som får i sig en och annan druva i den fortsatt tuggande monologen .

SKOGREN : (Läser från ett av pappren) Då patientens behandling bör intensifieras och jämte ökade elchocker även nya psykofarmaka skall sättas in ... (Sonya hostar) etc ... sinnessjukdom av allvarlig art , stunder av eufori växlar med tysta perioder . liknande ett närmast katat ... kataoniii ...

SONYA : Längst ner ! Det ska signeras !

SKOGREN : Tillstyrker Sjukhusets etiska råd tillsättandet av den av tingsrätten rekommenderade Gode mannen , Sonya af Axelles .

Och rekommenderas för den fortsatta vårdens genomförande att endast denne äger rätten till avtalade besök med patienten och konsultationer med anstaltens överordnade .

SONYA : Det är bäst för alla . Nästa !

OMBERG : Se där är en kvinna som kan regera en kontinent ! Vad vore jag utan min Härskarinna . Puss ! Puss !

SKOGRÉN : Ska vi ta konkursansökan ... eller ... Jaha . Vi ska skynda ... borgensåtaganden ... reverser ... in-teckningar på fast egendom ...hyresförhållanden ... antecedentia ...

En blix-t far genom salen . Följt av allt närmare muller .
Regndroppar börjar tassa över rutorna ... i den följande monologen växlar vi mellan närbilder av bordsällskapet .
Stämningen från tryckt till skräckfylld ..

SONYA : Jaja ... Vi får detaljerna senare . Jag måste tillbaks innan tårtan . Summan av kardemumman är att Omberg inte har ett öre på banken , skuldsatt över öronen ...
Staden tar över Alphyddan , den ska rivas för nya bostäder .
Jag har lovat min odängde son att ta över kiosken , den ska byggas om till presentbord ... Alexander vill dock ha Viola i sin blomsterhandel . Nåväl , Hon och sonen erhåller Tjänstebostad ... rum och kokvrå ... i Miljonpalatset källarplanet ... (ironiskt :)
Det kan ju passa sig ... SKOGRÉN ! Broschyren ! Broschyren .

SKOGRÉN : Jaja , just ; ungdomens fostran ur fördärvet . (Får upp broschyren , läser) ”Mandom mod och morske män ! Ett segeläventyr för den Äventyrslystne” .

OMBERG : (Sjunger :) Mandom mod och morske män finns i gamla Sverige än ...

(Här en tolkning av Merit Hemingsson , som kunde ge en aning av musik till slutscenen .)

<https://www.youtube.com/watch?v=hsbgp9hU9l0>

Sonya rusar upp . Sliter åt sig broshyren , slänger den i bordet framför Kasper . Han skyddar sin kamera mot Sonyas attack , när hon lutar sig över honom likt en asgam ...

SONYA : Se här , min gode junker . "Ungdomsskutan Hoppet" . Perfekt för den unge mannen med det också passande smeknamnet Kasper ... Jojomensen , vilken teaterslyngel ... utan någon stadga i tillvaron ... skolkar för att umgås med uselt folk i skumma lokaler ... vind för våg med tillfälliga arbeten hos skandalblad och i nöjesbranschen ...

(Mitt i hörs Omberg sjunga vad han minns av tidiga låten , upprepar refrängen , ett papper dunsar ner för honom) SKRIV PÅ ! (Paus :) Det är ett telegram till Winston Churchill !

OMBERG : Goda cigarrer ! (Härmar :) If youré going through hell , keep going " Målade inte oävet ... (Signerar) sissådär my dearest .

SONYA : Skogren ! Häråt ! Se där ! Äntligen !

SKOGREN : (Synar Signaturen) Josef Stalin !?

Åskovädret avslutar Blomfondens fest på Ekhamra park . Personal räddar förtäring och möblemanger . De förvirrade patienterna slussas fårskocksvi i bussarna . Sjukhuspersonal halkar ombord båtar och bussar .

Viola , Kasper och Rutger kämpar i leran med Ombergs rullstol mot en av båtarna . Denne utdelar kungliga viftningar till höger och vänster , ler igenkännande , vinkar igen ...

Våran mås ser landskapet försvinna i ångbåtsrök och regnskyar .

BIOGRAFISKA TEATERN . Höst .

Förra aktens Mandoms-musik får vara kvar under ned- och upptoningen :

Samtidigt hörs ljuden av en svärdsduell , sjöoväder och Hollywood-musik . Allt hämtat från Errol Flynn's "Kapten Blod! " .

Vi ser filmen lysa igenom filmdukens baksida från ett lågt ,
förvrängt perspektiv . I sekvensen : Errol piskas vid en skampåle .
Minen är dock trofast Jesuslikt uthärdande .
Nedanfö duken sitter en hopsjunken Kasper i en
Gottförsäljarmundering ... Cloetta-mössan knycklad i händerna .

En fäktsцен klipps över i Tommy som vevar fram nästa akt .
Filmrullarna är jättelika på sina hjul . Tommy skarvar vant två
akter samtidigt som Biodirektören Helmut Grimmwald sticker in
sin Eisenstein-kalufs , stannar i dörren , skickar en chokladkaka i
en lyra mot Tommy .

Ljudet är högt i projektorrummet och följande dialog får mimas .
Eller varför inte textas :

HELMUT : Wo denne KASPER ? Putz Weck !

TOMMY : VA FÖR NÅT ?!

HELMUT : DEN CHOCOLATE ... den kiosken ... reubers ...rövare

TOMMY .: VA FÖR NÅT ?!

Helmut framför en mindre pantomim ; illustrerar en kioskiträdades
olika rörelser , att choklakiosken är obemannad och att någon kan
snatta därstädes .

TOMMY : VA FÖR NÅT ???!

Helmut har tagit upp chokladkakan ur tunnan med filmslattar och
ger den till Tommy som rusar mot projektorn för akt-byte . Med
det lilla märket i filmrutan är vi åter bakom filmduken :

Här organiserar Errol sina piratkamrater till sjöstrid . Snart far de
över de två segelskeppens relingar med bordnings-hakar och svärd
... kanoner avlossas . Master blir till flisor , splittrade

segel rasar i krutröken ...

Bakom duken : Kasper ser upp mot Grimmwald ; Errols segervissa face i bakgrunden ... Grimmwald sjunker ner bredvid Kasper .

HELMUT : (sjunger) Frag mich nicht warum ich gehe , frag nicht warum ... (tal :) Die Marlene ! Wir gehen ; Komm mein Kasper ! Komm mit mir ...

Errolfilmen har tonats ner . Istället : Marlene insjungning ...
<https://www.youtube.com/watch?v=V7DrJTcf-FA>

Vi förflyttar oss med de två , Helmut styr vägen , genom bions vindlande trappor , dörrar , foyér , förbi kassa och godisdisk , reservutgång , trappor , dörrar . Äntligen sätter han nycklarna i de många låsen , får upp dörren med skylten "vindskontor" ...

Det första han ser i det belamrade rummet med belysta skyltskåp är en affisch med en heilande Hitler . Men när han kommer närmare mellan all paraferalia i rummet ser han ; en efter godis hoppande hund under Fuhrerns utsträckta hand . Och vid närmare skärskådan texten : "Helmut Grimwald Variethé" zeigt : "Ach du armer mops !" . Och nu ser också Kasper att fotografiet föreställer Helmut i Hitlermunderingen .

Bakom ryggen på Kasper har Grimmwald gått in i rollen som Hitler-imitatör . Han spelar upp någon halvminut av Sketchen med hunden .

HELMUT : Sååå her hegt hopper mein hund , wenn er wurst wunscht ! Verstehen ?

Han avbryter sig , leder Kasper mot de andra skyltskåpen som innehåller allt från reklambilder till artist-porträtt . Han håller Kasper om axlarna när han försiktigt guidar honom genom memorabilia av en tysk nöjesepok före andra världskriget .

Kaspers ögon blir fuktiga med den följande monologen . Men Helmut har gråtit färdigt för alltid . Han tycks istället bli muntrare ...

HELMUT : Min fru "Die schöne Aina" . (Talar :) "Ich bin von kopf bis fuss zu lieben eingestellt" .Ermördert . Med hunden Goethe... i famnen ... Geigerstrasse hundert fynftzen .

(Pekar ut några av aktörerna på en ensemble-bild) Erschossen , skjuten , ergast , Belsen Birkenau , erschossen , försvundnen , Dachau ... Hollywood mit dem Fritz Lang , du vet : "Hangman also die" , London palladium , Lido Paris ... Der Osterhamn biographische Theater . That´s me .

(Sjunger :) "Frag nicht warum ich gehe , frag nicht warum ..."

<https://www.youtube.com/watch?v=V7DrJTcf-FA>

Helmut sliter åt sig en fånig damperuk från rekvisitahyllorna . Finner en ljuskägla och går in i en variéte´-rutin . Kasper sjunker ner i en regissörsstol märkt : "Darsteller" .

Tommy tittar ut genom projektor-gluggen . Ljuset från den framrusande cellouiden spelar över hans ansikte . Snart också ett leende ...

SF-JOURNALEN : UNGDOMSSKUTAN "HOPPET" / Parallell-montage : Seglatsen / Händelser på hemmafronten / Hösten

Journalen innehåller det vanliga montaget av glittrande fjärd , spelande vågor , vind i seglen , master som slår , kobbar som far förbi ...

De käcka och välskapta Grabbarna visar upp de sysslor som beskrivs i filmkommentaren . Slutligen uppradade på däck i luggslitna sjömanskläder nedanför Segerstråle och Karlsson vid rodret . De mindre representatiava Kasper och hans polare Niels ses skrubba med ansträngda leenden .

JOURNALFILMS-KOMMENTATORN : Vi har bordat Skonaren "Hoppet" . Här får så kallad "Ungdom på glid" från tillvarons skuggsidor sin chans att i vågor , vind och vilda vatten fostras från ohängda slynglar till ansvars-tyngda vuxna män , till medborgare i

staten , till fäder för en ny generation av fosterlandsälskare och sjöfarande äventyrare .

Då applåderar af Axells i biopubliken . Viola bredvid Alexander har en tår i ögat , mer förskräckt . Raden bakom sitter Elina och Elsa och Viola . De två senare har breda leenden och faller in i handklappet . Elina sitter bara still , sorgmodig ...

KOMMENTATORN : Här tränas de käckas gossarna att känna på mycket av det som är en sjömans lott . Det ska flagg-firas och segel-halas . Däck-skrubbas och rost-knackas . Potatis-skalas och latrin-tömmas . Logg-studeras och manöver-excerceras ... allt under överinseende av Kapten Segerstråle och Styrman Karlson . Ja inte han med Flammorna i den kända filmkomedien .

Fast man vet ju aldrig ... nu när skutan styr ut mot seglatser på såväl Öster som Nord - sjö .

Vi önskar dem Glad seglats ! Och efter dagens övningar och provningar får de utmattade ynglingarna sin välbehövliga sömn under däck i John Blunds hängmattor ...

Vackra drömmar om kommande äventyr på de sju ... ja , vi nöjer oss med de två haven !

Här en aning om SF-JOURNALEN och den ledsagande orkestermusiken :

<http://www.filmarkivet.se/sv/Film/?movieid=312&returnurl=http://www.filmarkivet.se/sv/Sok/?q%3D%2B%26categoryid%3D11%26filteryear%3D193%26j%3Dj>

Den näst sista bilden har just visat de sex ynglingarna i kabyssens hängmattor . Niels drömmande ängel-lika ansikte i en av de övre .

SKEPPET

Övertoning från det svartvita till blek färg och ryckningar i Niels ansikte . Kameran gungar med skepp och sovsäckar . Plötsligt spyr han rakt ner på nedre bädden .

I det öronbedövande braket från skeppet , dånet från vind och vågor ses mer än hörs ynglingarnas svordomar ...

Grabben under sliter ner Niels på golvet , överöser honom med slag ; när Kasper ingriper pucklas han på av de andra . Niels är helt passiv , förutom att han lyckas rädda sin medaljong runt halsen in i sin knutna näve .

Två av dem drar ut honom på däck . Kasper har tillfälligt slitit sig lös men fångas in av de andra två . De rullar runt på det gungande hala däck . Med rep surrar de Kasper och Niels vid en av masterna ... överöser dem med hinkar av iskallt vatten ...

Ett ljus har tänts i kajutan , Karlsson och Segerstråle har skjutit undan luckan . Karlsson gör en ansats att kliva ur men kaptenen håller honom tillbaka . De utbyter leenden . Stänger om sig .

Grabbarna känner av kylan och halkar iväg mot kabyssen . En har stannat för att lossa på repen , men slits snart bort ...

Dock har repet lossats tillräckligt för att Kasper ska börja göra sig loss . Han stannar upp när han ser de röda spåren av slag på Niels nakna rygg . Denne sitter ihopkrupen .

Hans kropp skakar , han verkar hulka i tårar ... men så lyfter han ansiktet mot regnet och skrattar . Inte hysteriskt . Befriande ...

Den svarta skeppssilhuetten försvinner in i den grådaskiga vattenväggen ...

LASTUTRYMMET

En lykta svajar över de två , svepta i filter i det trånga utrymmet i fören .

NIELS : Det var min far ... han sloeg meg ; Min mor døde ... så var hon en aengel ... då blev han djaevul .

KASPER : Han tvingade dig ... hit ?

NIELS : Ikke , jeg aer en frivillig ... fraemlingssoldaet ... (skrattar ; de sitter tysta) Min mor var full . Hon körde av vaegen . Maeske ... Hans aelskerinde ringede maej ... så rymde jaeg ... Han fand maeg ... så slog han ... jag rymde ... han fand maeg ... så slog han ...

KASPER : Bara för ... bara för en rymning .

NIELS : Naej ... det også ... men mest for dette .

Hans hand har under hela striden hållit en berlock i en kedja . Han låter Kasper öppna locket . En guldlockig kvinna i tjugoårsåldern . Med ett leende . Niels är en slående kopia av modern . Så är hans leende .

SMALFIMSMONTAGE / Resan fortsätter / Brevet från Viola

Smalfilmskameran fångar disiga konturer av skärgård , panorerar ner mot vågor , sen reling , den skakar till och betraktar en scen längre bort : Karlsson har radat upp grabbarna och ger dem varsin örfil . Bakom står Segerstråle och håller om Niels .

VIOLAS RÖST : Min högst älskade Kasper-docka ! Du må tro vi saknar dig . Men vi är också stolta över vår äventyrare . Du var med i SF-journalen ! Omberg skulle varit stolt . Han fick inte se filmen , får inte permission ; jag tror de isolerat honom . Vi får inte besöka honom . Usch ja . De rev Alphyddan . Och Kiosken är ombyggd . Elsa på ålderdomshem . Kanske var det också bäst som skedde . Att du fick komma iväg . Här är bara sorgliga nyheter . Jag skickar tidningsklippen från Bulletinen , får du själv se .

Kasper visar klippen för Niels : "SISTA INDUSTRIPAVILJONGEN LÅGORNAS ROV" , Bild på Brandkår och ena tornet brinner . "STATIONSKIOSKERNAS MODERNISERAS" .

Bild av modern arkitekt-skiss . "TROTJÄNNARINA
PENSIONERAS" Elsa ser butter ut , för en gångs skull .

De sitter i en av hängmattorna . Litet längre bort spelas det kort på
en tunna . Niels ser att Kasper hoppar över ett klipp . Kasper ser
att han ser ... tvekar men ger honom så klippet med en rubrik :
PRIS TILL HOVBLOMSTERHANDELN ORKIDÉ , samt en bild med
"Direktör Alexander af Axelles med prisvinnaren Viola Tahl" .
Viola med buckla . Alexander kramar om . De ler mot kameran .

Kameran igen ; Nu havsbilder ; Någon ö skymtar , den fångar
måsar , moln , masten , Niels klättrar med segelsnoddar , två
andra bredvid , de rycker till så att han mister greppet ...
kameran slås undan ...

Kapten rycker i kameran , men knuffas av Karlsson som
uppmärksammat incidenten i masten . Kasper har ramlat men har
kameran fortfarande i behåll . Ur en sned vinkel fångas följande :

Man ser Karlsson rya , kapten gestikulera , men ingen ingriper .
Niels dinglar från en av bommarna ... (ur bild)... grabbarna frusna
... (ur bild) ... de klättrar ner ... kameran skakar och fångar
Kaspers desperata ansikte ... sen mot Niels som faller ... (hopp i
handlingen) Karlsson och kapten släpar bort Niels livlösa kropp
från presenningen över till befälskajutan ...

BEFÄLSKAJUTAN / Hamburg hamn

Kaptenen låser in kameran i ett skåp .

KAPTEN : Ett förbannat sätt må jag säga . Skäms han inte .
Uppmana en kamrat till våghalsigheter ... och sen filma det hela .
Sensationmakerier ... men jag blev varnad för er . Och era
kamrater har hållit mig underrättad om era eskapader inför
filmkameran . Se så ut ! Det blir straffvakt . Han stannar
ombord .Ta farväl av er kompanjon . Ni ska hållas isär !

Kasper nickar mot Niels som ligger bandagerad i en extrasäng i
befällshytten .Denne försöker ett leende och en vinkning med den
bandagerade armen .

KAPTEN : JA , Karlsson tar hand om grabbarna . Permission ikväll . Det kan behövas litet nöjen efter dessa eländes dagar .

Segerstråle vinkar åt Karlsson att gå ut . Denne slår igen dörren .

Efter Karlsson lämnat , pysslar Kapten lite planlöst med papper och utensilier på bordet .

Han spanar in Niels som tycks sova . Så tar han fram en flaska , tar ett glas , sitter tvekande . Dämpar belysningen ...

Sätter på radion : Andrew Sisters insjungning av "Bei mir bist du schön" beledsagar det följande montage :

<https://www.youtube.com/watch?v=Xe2UXccid40>

BESÄTTNINGSKAJUTAN / S.t Pauli horgata /
Kaptenshytten

Kaspers sorgsna ögon när han ser ut över hamnen , vars tristess speglar sig i ventilglaset .

Där är trångt och osaligt . Radion lyser också här ... Karlsson samlar flinande ihop en bunt sedlar . Grabbsen dreglar framför utrivna sidor med nudistdamer i motljus på klippor och andra tribuner ...

KARLSON : Nu när ni vet en sjömans vardag , får jag bjuda på litet livserfarenhet . Självklart är det här studiebesöket oss emellan . Eller hur grabbar . (Jubel)

Utanför avspärrningarna till prostitutions-gatan Herrbertsstrasse . Gänget slinker in . Ledda av Leberman Karlsson leds de förbi syndens små schabbiga nästen . Flickorna poserade , trötta varelser , skuggor av manlig publik ..

Vi ser deras , förnedrande gester , **hatiska rop men hör inget under musiken ...**

Samtidigt har Kaptenen närmat sig Niels bädd . Hans ögon är
simmiga , handen darrar när han smeker Niels över håret . Denne
tycks vakna , ser upp , frynar av ett plötsligt leende ...
Han låter Kapten fortsätta sitt utforskande , alltmer
slirigt leende ...
Niels flinar till och knockar sen Kaptenen med några slag av den
gipsade armen ..

Musiken har slutat : Efter skivan , en tystnad , sen öronbedövande
slammer från båtar som lossar och lastar . Sirener blandas med
måsskrin , tutande och skrammel från det vaknande Hamburg .

Det är tidig gryning . Lyftkranar som svänger , vinschar som
hissar ... Kasper har somnat då nyckeln vrids om i dörren som
stilla öppnas av Niels .

Två skuggor smyger in i till Kaptenen . Denne ligger knockad och ,
nu naken på golvet . Kameran tas ur skåpet , gryningsljuset räcker
knappt för att fånga scenen där Niels låtsas bli avslöjad vid
förövaren och reser sig , rättar till underkläderna , viftar
avvärjande ...

Det hörs ragglande steg och och bullret av gänget som återvänder
till kajutan . De smalfilmas som silhuetter när de rumlar ner för
trappen . Låses in .

KASPER : VAR ÄR KARLSSON ?

EN RÖST INNIFRÅN : VA FAAN SYSSLAR NI MED ! (När frågan
upprepas) HOS NÅN HORJÄVEL ! ÖPPNA FÖR HELVETE !

HERBERTSSTRASSE

Smalfilmskameran fångar fyllenyllet Karlsson som just raglar ut
genom avspärrningarna till horgatan . Kameran hinner få med
hans obetalbara min när han upptäcker vilka som konfronterar
honom . Och med vad ...

Kasper härmar SF-journalens signaturmeli .

Karlsson rusar vinglande fram men stoppas av Niels gipsbandage .
Sittande i den våta rännstenen , gör han tappra försök att
resa sig ...

KARLSSON : Vad fan i alla helvetets jävlar tar ni er före ?
(låter bra på smaularska) Myteri för tusan bövlar . Det blir
rapport på det här . Uppfostringsanstalt , ensamcell ,
vatten å bröd ... (Hans röst har blivit alltmer osäker ...)

KASPER : Får jag be om ett leende .

Han närmar kameran Karlssons droppande näsa . Denne stirrar
och blir alltmer explosiv med ansiktsmusklerna . Högrödheten
stegras ...han spottar ner i rännstenen ...

Niels har gått ner på knä och trycker gipset mot Karlssons hals .
Med den andra handen
söker han innanför Karlsons kavaj ...

KASPER : (mycket lågmält och artigt :) Styrman Karlsson vet ju
att uppskatta ett och annat äventyr , eller hur . Inte sant ? Han är
ju också högst medveten om sakers värde och omkostnaden för
diverse omständigheter ... Seså , bjud till Karlsson . Litet till ...

I varje paus har Karlsson hostat upp en sedel ur plånboken med
moderns porträtt bakom en plastficka .. Slutligen slänger han hela
plånboken , slår om på klacken och lommar iväg .

HAMBURG-COLLAGE , samma kväll och natt .

I kvällsmörkret klär sig den ännu krigsskadade staden i en
myckenhet skyltfönster-ljus och neon-skyltar ... matchande med
ett lätt duggregn blir deras vandring genom folktomma gator
smått romantiskt befriande . Kasper håller Niels om axeln ,
vinglar litet extra ...

I det lilla skabbiga hotellrummet tar den skrangliga järnsängen nästan allt utrymme. Niels räknar kassan med ena handen . Niels tar långsamt av sig kläderna .

NIELS : Ja , faen i bofinkken . Så vaer man aeter på rymmen ... Så skae vi så till Timbuktu ? (tystnad) Så . vill di hjem , vaba ?

KASPER : Jag har inte dina ... jag vet inte riktigt ... hur du ... klarade ... på rymmen ... pengar , ja pengar ...

NIELS : Så treffer du naen medmaenske ... allermest naen spendersam ... og alene ... alleting er for salg !

KASPER : Kaptenen ...

NIELS : Han har sku betalet ... men for daej er det gratis !

Han har tagit upp ytterligare en bunt pengar . Kasper förvånas först över plånboken , sen över sista uttalandet . Niels håller min , viker lockande upp täcket ...

Plutläpparna övergår i ett gapskratt . Han kastar en kudde mot Kasper , som står frusen i kallingarna . byxorna nedhasade ...

NIELS : Kom sa ! Just kidding ... just kidding .

Kasper drar upp brallerna igen . Tar kudden och slår den i sänggaveln ... fjädermoln .

Telegrafstationen vid Hauptbahnhof , regnig kväll

Kasper talar inuti en telefonhytt , när han ser sin och Niels bild postas på telegrafstationens anslagstavla . KRIMINAL AMT : JUGENDLICHE STRAFRÄTER .

Vid en pulpet med brevinkast stoppar Niels ner två gula filmrullar och skriver sedan med viss möda på ett tjockt kuvert . Kasper har skyndat ut till honom , får i hast tag i en tidning någon glömt och försöker skyla deras förehavanden . Han läser på brevet :

REDAKTEUR JOACIM AMBER , KÖBENHAVNSPOSTEN ,
COPENHAGEN

KASPER : Du känner honom ? Litar du på honom ?

NIELS : Selfölelig så stoler jaeg på ham . Han er min far .

KASPER : Är du inte klok !?

NIELS : Som far aer han en amateur ... men som journalist ... da er
ham professionell .

Han skrattar till när han upptäcker att också tidningen han håller
upp har deras porträtt kompletterade med två foton av Karlsson ,
som ser extra misshandlad ut och Kaptenen Segerstråle tjugsig i
bästa seglarmundering .

En posttjänsteman närmar sig , spejande mellan efterlysning , de
två och tidningen . Snabbt ner med brevet , Niels river med armen
ner en dekorpalm i vägen för mannen ; som vesslor försvinner de
genom svängdörren . Postmannen skyndar till telefonen .
Två skuggor försvinner i natten .

Något senare utanför en biograf med mycket folk som skyndar in
undan regnet . De två har ställt sig vid ett väntande sällskap som
om de hörde till . Kasper kollar klockan .
Niels går att närmare betrakta bioaffischerna : "Sherlock Holmes -
Der fall der lachenden Mumie " .

En liten rostig lastbil har bromsat in . Den blinkar till . Fortsätter
sen in runt hörnet i en gränd . Kasper får med sig Niels . De går
försiktigt runt hörnan . Bilen är nedsläckt . Kasper springer fram
och öppnar dörren ;

En jättelik schäfer skäller ut honom , innan han får igen dörren .
Knappt hinner Kasper och Niels vända på klacken förrän de
stoppas av den jättelike Rainer .

Hans vanställda ansikte tycks mumla något . medan han handgripligen skuffar upp dem på flaket och under en presenning . De kryper ihop tätt . Bilen har startat och glimtvis ser vi deras ansikten när gatulampor tränger in i glipor .

Plötsligt är de medvetna om ytterligare ett par ögon som blinkar i mörkret .

Kasper hinner knappt mima : "sitt still" innan hjulen gnisslar i en bromsning . Dämpat hörs bitar av tyska röster : "Polizei !" och så hyttschäfern som skäller vilt ; "Zum Teufel ! ! Achtung !" . "Bist du verrückt !" sekunden efter "Sofort ! Ladeplattform !" "

Det är då den tredje passageraren på flaket , schäfer nummer två , rusar upp , pressar upp presenningen , och skäller än mer än sin framsättespolare .

I ett fågelperspektiv ser vi Rainers lastbil rivstarta och lämna polispiketens varningsljus roterande glöda i natten . Och två poliser som ser efter fordonet .

Knäppet från en skivarm , sprakande från spåren och så Marlene Dietrich :

"Lilli Marlene" ; fortsätter under följande montage :

<https://www.youtube.com/watch?v=hZAV4hsP5WU>

Bilen far genom nattens alléer , bygator ... Rainer och schäfern koncentrerade bakom den enarmade och tappert kämpande vindrutetorkaren ; Kasper och Niels har somnat på varsin sida av den värmande schäfern .

HUNDGÅRDEN - Midnatt och morgonen därpå

Hundskall allt närmare , allt vildare ...

Erica lyfter presenningen mot de blinkande passagerarna . Regnet har slutat , men de måste ändå gnugga ögonen när de hoppar ut

och konfronteras med hundgården vars stängsel och ruckliga byggnadssilhuetter påminner om ett koncentrationsläger .

Knappt har de satt ner fötterna på marken för att följa Ericas dimunitiva gestalt in i huset förrän dörren slås upp och ytterligare en kader hundar rusar mot dem ...

Erica visslar från huset och alla jyckarna tystnar och springer in . Niels och Kasper har stannat för att se sig omkring .

Ytterligare en vissling . Erica lyfter armen från skivan . Slut på sången .

Midnattsupén är avklarad , hundarna täcker golvet . Rainer reser sig och samlar upp disken . Banar sig väg mot köket , följd av en och annan svans ..

Erica tar fram en plåtlåda . Hon radar upp gulnade , skrynkliga foton i olika format .Niels slumrar med huvudet i händerna .

Kaspers trötthet viker när han reser sig för att se närmare . Plötsligt pekar han igenkännande : Grimmwald och en ung Erica vid ett sminkbord . Han är halvt inne i sin Hitler-karaktär . Erica håller en lös rakborstsmustasch . Kasper ser på henne och hon nickar jakande . Kasper böjer sig ner för att se fler bilder . Ericas klänningsfäll åker upp när hon ska räta till några bilder . Kasper ser det tatuerad numret på underarmen .

Kasper låtsas inte ha sett . Han tar något steg och åt sidan , Niels får en stöt och vaknar . Han blinkar , upptäcker plötsligt ett foto med Rainer och en schäfer som räcker vacker tass . Rainer skrattar i sin nazi-uniform . Niels ställer sig vid Kasper . De känner sig iakttagna . Rainers skugga ser på dem från köksdörren .

Han gestikulerar stumt med Viola . De ser när hon tolkar ett svar .

De står frusna . En svag månskugga skär mot bordet ...

Solstrålar väcker Kasper . Han och Niels delar en improviserad säng med diverse hundar på husets övre våning . En vissling utifrån . Och de försvinner ner . Av debaclet vaknar också Niels . Han ser Kasper i randig pyjamas öppna balkongdörrarna . Han bländas av ljuset . Gnuggande sig i ögonen går han ut till Kasper . Han får gnugga sig igen :

Ty trädgården , husen och de omgivande staketen , som igår natt liknade ett koncentrationsläger , har i den vackra höstmorgonen välsignats med fruktträd , blomrabatter . Runt den lilla lastbilen flockas hundarna . Rainer lassar på fruktlådor .

Bakom kommer Erica in med frukostbricka , ställer ner den på ett rangligt bord . De sjunker ner på än rangligare stolar . Niels tar hennes hand .

NIELS ; Wir müssen ihr danken ...

ERICA : English please . These days I must ... try english ... good for business .

Hon vinkar mot Rainer och åter blottas det tatuerade numret . Hon ser att de ser .

ERICA : Davon spricht wir nicht . We don ´t talk ... about ... the Vergangenheit ... the ... the ...

NIELS : The past ...

ERICA : We never talk about the past . Never ... ever ...

Kasper ser intensivt mot Erica i motljuset när hon skrattar plötsligt . Tecknade rosor formar en krans kring henne . Hon förvandlas till Viola .

BLOMSTERHANDELN ORKIDÉEN - samtidigt

Viola tittar drömmande ut genom skyltfönstrets blomkaskader .

ALEXANDER : Fröken Viola ! Fröken Viola ... hallå ! Vi har kunder . Ett ögonblick min herre . Viola ...

Han återvänder med henne in i mot den snofsiga rundeln i lokalens mitt ; palmer och en spelande springbrunn . Där står en man i elegant rock . När han vänder sig ser hon först den välpressade kostymen . Alexander befriar henne från buketten och svassar iväg . Viola ser upp i ett välansat skägg och sen mot ett försiktigt leende : Konrad !

Alexander vid kassan ser henne vackla till och hur mannen tar tag i hennes arm . Samtidigt skrapar han med foten mot golvet för att markera att hon halkat till . Men när de två går mot glasskåpen med snittblommor , återvänder Alexander till kassadiskens göromål ...

Kylutrymmets speglar och glasdörrar berättar återseendets blickar mellan Viola och Konrad . Och allteftersom buketten binds ökar glöden i deras ögon .

HANDELSTRÄDGÅRDEN - samtidigt 1955 /
Sommar till vinter 1945 .

Fågelsången är intensiv , dämpas när ett militärplan passerar ..

Kasper och Niels langar de sista fruktlådorna på lastbilen . Schäfrarna hoppar upp på flaket . Rainer kysser Erica farväl . Lastbilen rullar iväg in i den röda höstallén ...

De vänder mot huset , när Erica plötsligt stannar vid brunnen . Hon plockar upp tre spillda fågelprickade äpplen . Ger dem varsitt . Slänger sitt i brunnen .

ERICA : Make a wish . was sie wünschen ... will come true .

Hon ser ner länge mot sitt eget ansikte , som förvandlas och blir tio år yngre ; smutsigt med desperat blick . Nerifrån : En Rainer i vinteruniform halar upp ett rep . Ett lock läggs på .

ERICA : So will Ich doch erzählen ... I ... will ... tell You .

Flygplansbullret ökar . Kommandon och motorljud närmar sig ...

Vinter i trädgården . Skuggor av de lågflygande planen sveper över de kala träden . Utanför grindarna marscherar en långsam karavan av svarta skuggor ; Lägerfångar . Soldater manar på . Miltärfordon passerar ...

Rainer vid grinden . Erica faller . Han släpar in henne i trädgården . mot brunnen , får ett rep runt hennes nästintill livlösa kropp ...

Lyckas få ner henne i brunnen . Snurrar runt och ser två soldater närma sig . Rainer håller dem borta med hjälp av schäfrarna ...

Dränkt av det ökade larmet och skottsallvar ser vi Rainer och soldaterna gestikulera och högljutt argumentera ...

Plötsligt avfyrar en av soldaterna sin pistol . Träffar en av hundarna som sjunker ihop , Rainer försöker skydda den andra , men en gevärskolv rakt i ansikte fäller honom . Hunden stannar ...

Skottlossning hörs . Soldaterna retirerar undan kulkärvarna . Fångarna kastar sig på marken , ledet splittras , tyskfordonen sätter fart ... Rainer , halvt blind i det blodiga ansiktet lyckas släpa sig upp på brunnskanten . Ser ner ; Hennes ögon har fortfarande liv .

En amerikansk jeep far in mellan grindarna . Soldater rusar av skjutande ; schäfern skyddar Rainer ; skjuts på fläcken .

Ekon av skotten studsar mellan brunnsstenarna ; Viola blundar men med tystnaden öppnar hon ögonen mot ljuset ...

TIDNINGSREDAKTIONEN I KÖPENHAMN

Ljusblinkningar : I Betraktions-apparaten för smalfilm vevas de flimriga bilderna från Kaspers film med Niels . Redaktören Jacob stannar upp för en bild av sin pojkes ansikte , vevar förbi sekvensen med den nakna kaptenen men backar sen upp och stannar på en bild där Niels pisksårad rygg skymtar . Bakom honom dyker en skugga upp .

FOTOGRAFEN : Na , billederna er klare . Har readkteuren vaelget ... der en nagre grisslige . .. for trucket . Mae grisslige ...

JACOB : Alle billeder ... taeck hele mittenuppslaeget .

FOTOGRAFEN : Og draengerne ? Anonyme ...

JACOB : Ikke , Sørensen ... ikke .Deres anleten , deres navner ... og ... att ... det er min søn . Første siden .Vaesgo , Sørensen , vaesgo .

Fotografen tar en bild av Jacob vid "klippbordet" .
Fler fotoblixtar ...

HUNDGÅRDEN

Musik från Sherlock-filmen

.

<https://www.youtube.com/watch?v=Q9WhlmjueAo>

I de sista av blyxtarna , en närbild av Niels . Han har förvandlats till flicka . Rainer fotograferar . Erica förbättrar med läppstiftet . Niels plutar flinande med munnen och kameran förflyttar sig i

spegelbilden och där är Kasper , fånigt stirrande . Med rakat huvud .

Dialog på tyska från Sherlock-filmen ; Fallet me den skrattande mumien .

BIOGRAFEN

Sekvensen där Sherlock och Watson plus sällskap samlas runt mumien . Klippet därefter med de två spatserande på ett tak ...

I publiken : Erica och Rainer inne i filmen . En road Niels i flickversion . Stackars Kasper lidande i en fånig skärmmössa .

Slutmusik från filmens titlar .

De kommer ut ur bion . Erica insisterar på en bild . Niels ställer sig bredvid två konstaplar , som råkat passera ; och där står så Kasper i en slags overall och Niels i finklännig hand i hand mellan två smilande gendarmer . Till och med Rainer ler , om och något förvridet , när han tar bilden .

ÅLDERDOMSHEMMET / HOTEL BALTIC

Taxi-Gunnars bil kör upp mot en funkislåda i en dunge av tallar . Ett övergivit landskap med åkrar omger det . Vädret är grått . Elsa sitter på en av altanens bänkar . Tomma rullstolar bredvid . Hon väntar på att Gunnar ska ledsaga henne ner . Men hennes monolog har redan börjat . Snart i bilens framsäte ...

ELSA : Gunnar , min Gunnar ; utan dig och vår utflykter skulle det varit kollavippen för länge sedan . Det går snabbt nu ... de lägger säkert arsenik i gröten . Kålsoppa med frikadeller . Fy fan . Potatisbullar , gädda med spenat ... de tar död på mig . Vart supéerar vi idag ? Stadshotellet , Å-restaurangen ... jag gillar pizzagrabbar som tog över mitt cafe´ , mia mozzarella ! Vilka grabbar ! Som kåta Gondoljärer . Men vilken cementsmet de

serverar ... burksörja ... organiskt stink , isch ja . Varthän min
tappre körsven och riddare !

En övertoning har tagit oss från det trista åkerlandskapet utanför
stan till de fortfarande än tråkigare hamnkvarteren och
hotellkrogen Baltic . Elsa tvekar men de går in omsider ...

Lokalen är övergiven , stolar stapplade , byggsdynken här och var ,
någon vägg är på väg att rivas ... men vid det vanliga bordet bakom
sin tidning sitter Kasupski . Det är dukat med pilsner och
ostmackor . Kasupski viker ner tidningen och gör en inbjudande
gest , men behåller fimpen i mungipan .

KASUPSKI : Ser man på vad katten dragit in ... En gammal
skolkamrat ...

ELSA : ... rakt in i rättkällaren . Jag ser det dukats till festmåltid .

KASUPSKI : Ja Madam före detta Cafégudinna , välkommen ner på
jorden .

ELSA : Tja , snart under den ...

Taxi-Gunnar har trots allt baxat ner Elsa vid bordet . De två
damerna utbyter ilskna blickar . Kasupski skjuter fram mackan
och håller upp ölen .

KASUPSKI : Inte direkt Parisare med ägg och falukorv .
Räkmackor ... Smörrebröd ! Som på Madams Järnvägscafé ! Jag
har ett förslag ... Elina !

Elina dyker upp ur intet med en bukett , som vi känner igen från
blomsterbutiken . Hon fnittrar osäkert och räcker över den .
Samtidigt hörs en dragspelsfanfar från den belamrade scenen .
Med uppstoppade räven vid fötterna och sittande på en bygglåda
spelar nu Konrad "Tango Jalousie".

<https://www.youtube.com/watch?v=sLIAyaQ5hcU>

Kasupski försvinner åter bakom tidningen .

KASUPSKI : Betrakta er som anställd på Danssalong Baltic .
(Tittar fram) Premiär inom kort !

Taxi- Gunnar rycker upp Elsa . De svävar ut ... mellan
pelarraderna .

HUNDGÅRDEN - Någon vecka senare .

Höstlöven virvlar i den tjutande vinden , när Packarden kör in på
gården . Rainer har koll på hundarna . Ur bilen stiger Grimmwald i
värsta Jägermesiter-kostym . Erica springer fram och i ett
famntag snurrar de runt . Då kan inte hundarna hålla sig
utan far fram och hoppar högt mot Grimmwalds godispåse ...

I det pandemonium som följer när de tar sig in i huset , har bilen
backat upp och en man stigit ur . Det tar några sekunder innan
Kasper känner igen Konrad .

Pianoackord ; början på den sång som Niels ska exekvera , något
stapplande på ett ostämt piano .

Stora rummet .

På bordet mitt i dukningen av den nyss avnjutna middagen står en
gammaldags skioptikon-apparat . Niels är beredd med egna
tillverkade ljusbilder . Genom att kombinera två bilder skapar han
enkla rörelser till den följande berättelsen . Publiken i spänd
förväntan . Niels nervös och tar om början : Den vackra melodien
kommer att avbrytas av mellanspel , typ Horst Wessel sången ,
"Deutschland uber alles " ... eller bara atonalt .

"Once upon a time , in the land of Iron-crosses

a circus traveled round , where the clowns were the bosses”

Cirkusvagnar med swastikas . Ett tält far upp med en örn i toppen .

Niels slår en marscherande version av Horst Wessel lied .

<https://www.youtube.com/watch?v=OTRA-Oha9YU>

In i manegen : Vite clownen Heinrich , därefter dvärgen Joseph i doktorscape , så Herman i flygarkostym nästan dold av åtskilliga färgranna ordnar ; sist Adolf i leoparskynke med jättelik megafon för att hålla takten i den sparkande gåsmarschen .

”Heinrich was the whitest clown , heart and soul of ice ,
watching with his cobra eyes , the surmise of mice”

Hans stampande får möss att fly ur hans silverglittrande brallor som han snabbt slår ihjäl med sin hjärtformade pinne och plattar till med spetsstövlarna .

”Hermann fattest of them all , used to fly as cannonball
doves of peace he met in flight , took a sudden fall”

De tre får kränga in fettisen i kanonen . Hermann far genom luften . Duvors fjädrar singlar ner över den tillplattade figuren som just missat skyddsnätet . Joseph undersöker kollit med sina jätteglasögon och tar till stora gräddsprutam i marskalksbaken ...

”Imaginary sickness , for sure , always Doctor Joseph cures
Plagues and choleras alright , everything is in his might”

Adolf ropar mot himlen och snart sänks en flaxande örn . Han kliver på . Under detta förbereder sig de andra med ett fyrverkeri . Raketer går av till Publikens heilanden , men snart pekas det istället upp mot tälthimlen : Raketerna har träffat både Adolf och fågeln som brinnande far ut i universum...

”Sawdust emperor and tinsel king , Adolf reigns the circusing
peoples choice , with his voice , has the public on a string”

Tältet tar fyr och folket flyr ... Ur askan växer handelsträdgården .
Ett par med två schäfrar går mot solnedgången .

”Once upon a time. Out of ashes grew a garden , quite sublime
hellish fire will be quenched by heavens rain
a human paradise returns again ... and again ... and again ...”

Niels ballad kommer att fortsätta in i nästa scen ; förvandlad till
melodisk filmmusik ...

Kasper och Niels avslutar sin föreställning . De står framför
lakanet som tjänstgjort som duk . Tysta applåder under tårar och
leenden från publiken bakom bordet ...
De bugar djupt i slowmotion ...

PACKARDEN - Resan mot gränsen

Övertoning : Bugningen har förvandlats till två sovande gestalter i
baksätet på Packarden . Filmduken blir bakrutan där autostradans
lyktor försvinner ...

Grimmwald skruvar nervöst på bilradion ; olika röster i
”nachrichten” , föredrag , någon Wagner-snutt . Till slut stänger
han av . Konrad ser sammanbitet in i autostradans mötande
trafik . Vägen har fortfarande bombhål efter kriget vilket gör att
Packarden får sakta ner genom vägarbetenas reflexstolpar och
röda lyktor . Grimmwald pekar på en skylt och Konrad
svänger av ...

I baksätet studsar de mot varann men vaknar inte ; Vägen är
mörkare nu , mer slingrig .

TULLSTATIONEN

Gryningsljus över en mindre tysk tullstaion vid danska gränsen.
Niels ballad slutar . Bommen är nedfälld . Omsider masar sig en

liten man i uniform ut ur huset ; nyvaken drar han fortfarande i hängslena . Han får fram en ficklampa och lyser in i bilen .

TULLMANNEN : Papiren !

GRIMMWALD : Papiren Bitte ; mein herr ! Bitteschön !

Räcker över handlingarna . Tullaren granskar länge ; håller upp mot solen som börjar bräcka molnskyarna . Ficklampan in mot Niels och Kasper , som vaknar upp .

TULLAREN : Komm mit ! Sofort !

Tullmästarn med pyjamasjacka innanför uniformen , bläddrar i papprena , jämför med en pärm , jämför , bläddrar , ser på flickan Niels , gossen Kasper ... finner efterlysningen av de två . Hans underordnade vaktar rökande vid dörren med ett elakt leende . Konrad och Grimmwald sitter på andra sidan skrivbordet .

TULLMÄSTARN : Schöne kinder ! Heben sie ihre urlaub ehersätzig .. your vacation ... enjoyed ? Sie sprechen nur swedisch .

NIELS : Die Herringe der Nordsee sind magerer dann die der Ostsee .

TULLMÄSTARN : Was ist das ?!

GRIMMWALD : Undschuldigen Sie ! Die sind Entertainers .

TULLMÄSTARN : Entertainers ? Hmmm... Und Sie ein alter Narr ! Man soll nicht mit Deutschland tauschen ! Dont ´make of Germany funny !

Han griper i telefonen . Slår i pärmarna igen .
Nytt telefonnummer ...

TULLMÄSTARN : Alle schlafen ... (Rycker på axlarna . Vinkar åt Vakter att följa dem ut .) Halt Herr Jägermeister ! Bleiben .

Grimmwald har stannat i dörren . Tullmästarn kliver ut på golvet , höjer handen i Hitlerhälsning :

TULLMÄSTARN : So hoch springt mein hund , wann er wurst wünscht ! Palastbühne . Neunzehnhundert sieben und dreissig . Bon voyage , mein Herr !

TIVOLI-COLLAGE , följande vackra höstdag

Påfågeln fäller ihop fjädrarna på den kinesiska utescenen där ett commedia-del-arte-spektakel är igång ... Vi klipper mellan dessas krumbukter , kärleksförklaringar och handgemäng och :

Niels far och Kaspers mor som väntar utanför huvudentrén . Packarden anländer . Kasper rusar ut mot Viola . Jacob ser sin son förklädd till flicka . De ser länge på varann . Sen springer Niels fram till pappan som , tveksamt först , kramar honom . Grimmwald tar Viola under armen . Hon vänder sig om mot Konrad , som gör honnör . hon firar av en slängkyss ...

Sluttexter : Matinéernas kung .

Och sen : Hela gängets frihetliga firanden , flirter och flurerier i skrattekammare och lustigt hus , bergochdalbana och slänggunga , vid skjutbana och burkkastning , svansjö och kristallpalats ...

